

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedynczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną zł 1.00, poleconą 1 zł 40 gr.

Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. Redakcji Min. Sk. 751-67, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 36.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

- TREŚĆ: Organizacja władz:** 568. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21.X. 1930 r. w sprawie zniesienia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych w Inowrocławiu w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Poznaniu. 569. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20.XI. 1930 r. w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Grudziądzu. 570. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20.XI. 1930 r. w sprawie zmiany nazwy Wielkopolskiej Izby Skarbowej w Poznaniu oraz Pomorskiej Izby Skarbowej w Grudziądzu. 571. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29.XI. 1930 r. w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego w Rybniku. 572. Komunikat Ministerstwa Skarbu o zmianach w obwodach kontrolnych inspektorów kontroli skarbowej w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Białymstoku.
- Podatki bezpośrednie:** 573. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 XII. 1930 r. o zmianie art. 57 oraz uzupełnieniu art. 67 ustawy o podatku majątkowym. 574. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 10.XII. 1930 r. L. D. V. 6334/1 w sprawie rozszerzenia uprawnień władz podległych Ministerstwu Skarbu do załatwiania we własnym zakresie umorzeń, zezwoleń na ratalną spłatę i odroczeń płatności podatków bezpośrednich. 575. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 12.XII. 1930 r. L. D. V. 9896/4/30 w sprawie zawieszenia poboru podatku przemysłowego od obrotu, przypadającego od transakcyj eksportowych ziemniakami. 576. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 12.XII. 1930 r. L. D. V. 10005/6/30 w sprawie odraczania płatności podatków bezpośrednich oraz opłat stemplowych i danin pokrewnych. 577. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 12.XII. 1930 r. L. D. V. 11761/4/30 w sprawie rozszerzenia postanowień okólnika z dnia 4.XI. 1930 r. L. D. V. 11409/4/30 o ulgach przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1931 przez przedsiębiorstwa gospodnio-szynkarskie, na okręgi Izb Skarbowych w Łodzi, Lublinie, Kielcach, Brześciu n/B., Łucku, Wilnie, Nowogródku, Warszawie (Grodzka i Okręgowa). 578. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 15.XII. 1930 r. L. D. V. 23604/1/30 w sprawie wstrzymania wymiaru podatku wojskowego na rok 1930. 579. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 15 XII. 1930 r. L. D. V. 12305/4/30 w sprawie zastosowania postanowień okólnika z dnia 20.XI. 1930 r. L. D. V. 9999/4/30 do posiadających świadectwa przemysłowe II kat. handl. komisantów, sprzedających na warunkach komisowych naftę oraz produkty naftowe Spółki Akc. Standard-Nobel w Polsce.
- Opłaty stemplowe:** 580. Wyciąg z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.XI. 1930 r. o zmianie i uzupełnieniu niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1.VI. 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 631).
- Przepisy celne:** 581. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa z dnia 4.XII. 1930 r. o ustanowieniu punktu kontroli transportów pierza i puchu, wychodzących zagranicę. 582. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 16.XII. 1930 r. L. D. IV. 2042/3/30 w sprawie wywozu za zwrotem cła soli potasowych.
- Monopol Spirytusowy:** 583. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 6 XII. 1930 r. L. D. VI. 3440/2/30 w sprawie przesunięcia terminu likwidacji wyrobów wódczanych, niezaopatrzonych w cechy rejestracyjne.
- Monopol Tytoniowy:** 584. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6.XI. 1930 r. w sprawie zmiany cennika detalicznej sprzedaży niektórych gatunków cygar. 585. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19.XI. 1930 r. w sprawie warunków sprzedaży wyrobów Tytoniowych Monopolu Francuskiego.
- Monopol Sól:** 586. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24.XI. 1930 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30.XII. 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej.
- Sprawy koncesyjne:** 587. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 12.XII. 1930 r. L. D. VI. 9437/Konc./30 w sprawie prolongaty cofniętych koncesyj na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych.
- Sprawy budżetowe:** 588. Uchwała Rady Ministrów z dnia 5.XII. 1930 r. w sprawie przyznania dodatkowego kredytu w budżecie Ministerstwa Skarbu na koszty egzekucji.
- Pożyczki Państwowe:** 589. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19.XI. 1930 r. o podwyższeniu wysokości emisji 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924.
- Przepisy rachunkowo-kasowe:** 590. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 5.XII. 1930 r. L. D. VII. 1754/2/30 w sprawie wystawiania czeków białych dyspozycyjnych i regulowania należności za książeczki obrachunkowe i czekowe.
- Przepisy bankowe:** 591. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3.XII. 1930 r. w sprawie zmian i uzupełnień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30.V. 1924 r. o połączeniu (fuzji) państwowych instytucji kredytowych w Bank Gospodarstwa Krajowego.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej: 592. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3.XII. 1930 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 17.II. 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

Przepisy emerytalne: 593. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 9.XII. 1930 r. L. D. I. 22339/5/30 w przedmiocie terminu prekluzyjnego do wnoszenia odwołań w sprawach emerytalnych. **594.** Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 9.XII. 1930 r. L. D. I. 22070/5/30 w sprawie zmiany w okólniku z 9.X. 1930 r. L. D. I. 16097/5/27, dotyczącym interpretacji art. 95 ustawy emerytalnej z 11.XII. 1923 r.

Dział nieurzędowy: Spis ulic m. st. Warszawy z podziałem na poszczególne Urzędy Skarbowe.

Organizacja władz.

568.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 października 1930 r.

w sprawie zniesienia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych w Inowrocławiu w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Poznaniu.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się istniejący w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Poznaniu urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Inowrocławiu, a agendy jego przekazuje się urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych w Gnieźnie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 grudnia 1930 r. Nr. 87, poz. 683).

569.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 listopada 1930 r.

w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Grudziądzu.

Na podstawie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Siedzibę urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych w Wejherowie przenosi się do Gdyni.

Dotychczasowy zakres terytorjalny działania powyższego urzędu nie ulega zmianie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 grudnia 1930 r. Nr. 89, poz. 700).

570.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 listopada 1930 r.

w sprawie zmiany nazwy Wielkopolskiej Izby Skarbowej w Poznaniu oraz Pomorskiej Izby Skarbowej w Grudziądzu.

Na podstawie art. 3 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) oraz 2 ustęp 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 247) zarządzam co następuje:

§ 1. Zmienia się nazwę izb skarbowych, utworzonych rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 września 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 724) — Wielkopolskiej Izby Skarbowej w Poznaniu na „Izba Skarbowa w Poznaniu“, tudzież Pomorskiej Izby Skarbowej w Grudziądzu na „Izba Skarbowa w Grudziądzu“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 grudnia 1930 r. Nr. 89, poz. 701).

571.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 listopada 1930 r.

w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego w Rybniku.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach związa się Urząd Celny w Rybniku.

§ 2.

Likwidację Urzędu Celnego w Rybniku porucza się Urzędowi Celnemu w Suminie.

§ 3.

W związku z powyższem ekspozytury celne w Chwałowicach i Paruszowicach podlegają Urzędowi Celnemu w Suminie.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 13 grudnia 1930 r. Nr. 287, poz. 402).

572.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

o zmianach w obwodach kontrolnych inspektorów kontroli skarbowej w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Białymstoku.

W okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Białymstoku zwinięto obwód inspektora kontroli skarbowej w Bielsku Podlaskim, który włączono do obwodu I inspektora kontroli skarbowej w Białymstoku. Ponadto utworzono nowy obwód kontrolny inspektora kontroli skarbowej Nr. VII z siedzibą w Ostrowi Mazowieckiej.

Ten ostatni obwód kontrolny podlega bezpośrednio Urzędowi skarbowemu Akcyz i Monopolów Państwowych w Łomży.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Juljan Kulski.*

Podatki bezpośrednie.

573.

ROZPORZĄDZENIE**PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 3 grudnia 1930 r.

o zmianie art. 57 oraz uzupełnieniu art. 67 ustawy o podatku majątkowym.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. Artykuł 57 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746) otrzymuje następujące brzmienie:

„Suma podatku majątkowego, przypadająca od płatnika, korzysta również z ustawowego pierwszeństwa zaspokojenia z całego majątku nieruchomego tegoż płatnika przed wszystkimi przywilejami i obciążeniami hipotecznymi, z wyjątkiem należnych Skarbowi podatków oraz z wyjątkiem pożyczek amortyzacyjnych, zaciągniętych w tych instytucjach kredytowych, których zobowiązania posiadają — w myśl obowiązujących przepisów — bezpieczeństwo prawne (pupilarne)“.

Artykuł 2. Artykuł 67 wyżej wymienionej ustawy uzupełnia się przez doadanie następującego ustępu trzeciego i czwartego:

„Upoważnia się Ministra Skarbu do umarzenia podatku majątkowego w wypadkach stwierdzonej nieściągalności.

Uprawnienie to może Minister Skarbu przenieść na podległe władze skarbowe“.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wojskowych:

(—) *J. Piłsudski.*

Minister:

(—) *J. Beck.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Stawoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *St. Car.*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *Sł. Czerwiński.*

Minister Rolnictwa:

(—) *Leon J. Połczyński.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:

(—) *Kühn.*

Minister Robót Publicznych:

(—) *Matakiewicz.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) *A. Prystor.*

Minister Reform Rolnych:

(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) *Boerner.*

(Dz. U. R. P. z dnia 6 grudnia 1930 r. Nr. 86, poz. 660).

574.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 grudnia 1930 r.

L. D. V. 6334/1/30

w sprawie rozszerzenia uprawnień władz podległych Ministerstwu Skarbu do załatwiania we własnym zakresie umorzeń, zezwoleń na ratalną spłatę i odroczeń płatności podatków bezpośrednich.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych.

W celu uproszczenia postępowania przy udzielaniu przez władze skarbowe ulg podatkowych, w granicach obowiązujących ustaw rozszerzam czasowo zawarte w §§ 22 i 62 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 588) uprawnienia władz skarbowych I i II instancji w następującym kierunku:

I. Izby Skarbowe (Wydziały II) i Śląski Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy) upoważnia się do załatwiania we własnym zakresie spraw:

1) umorzeń:

a) na podstawie art. 126 ustawy o państwowym podatku dochodowym niepobranych, względnie niedobranych kwot podatku dochodowego oraz grzywien pieniężnych z art. 91, 92, 93 i 94 tejże ustawy, płatnych w latach poprzedzających rok podatkowy, do wysokości 500 zł.;

b) na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 292) zaległości w podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz niektórych budynków w gminach wiejskich do kwoty 200 zł.;

c) na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym zaległości w podatku przemysłowym do kwoty 2.000 złotych, nie wyłączając zaległości w karach pieniężnych z art. 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103 i 104 ustawy o państwowym podatku przemysłowym dla poszczególnych płatników w ciągu roku budżetowego z tytułu nieściągalności;

2) zezwoleń na ratalną spłatę wszelkich zaległości podatkowych (z wyjątkiem zaliczek miesięcznych i kwartalnych na podatek przemysłowy oraz przedpłat na podatek dochodowy) na okres czasu nieprzekraczający 12 miesięcy do kwoty 100.000 zł. dla poszczególnych płatników w ciągu roku budżetowego, nie licząc dodatków samorządowych, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych;

3) odroczeń spłaty wymienionych pod 2) zaległości podatkowych nie przekraczających 100.000 zł. na przeciąg do 3-ch miesięcy;

4) odroczeń, względnie zezwoleń na ratalną spłatę bieżących zaliczek miesięcznych i kwartalnych na podatek przemysłowy oraz przedpłat na podatek dochodowy do kwoty 100.000 zł. na okres nieprzekraczający 2 miesięcy.

II. Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych upoważnia się do załatwiania we własnym zakresie spraw:

1) zezwoleń na ratalną spłatę wszelkich zaległości w podatkach bezpośrednich — z wyjątkiem zaliczek miesięcznych i kwartalnych na podatek przemysłowy oraz przedpłat na podatek dochodowy — na okres czasu nie przekraczający 6-ciu miesięcy do kwoty 10.000 zł. dla poszczególnych płatników w ciągu roku budżetowego, nie licząc dodatków samorządowych, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych, oraz

2) odroczeń spłaty wymienionych pod 1) zaległości podatkowych na przeciąg 2 miesięcy do kwoty 5.000 zł. dla poszczególnych płatników w ciągu roku budżetowego.

III. Nadto upoważnia się Izby Skarbowe oraz urzędy skarbowe podatków do **obniżania kar za zwłokę** od ustawowego terminu płatności począwszy, do wysokości, określonej w art. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) co do zaległości rozkładanych na raty względnie odraczanych.

Rozszerzając w powyższy sposób znacznie zakres uprawnień władz skarbowych I i II instancji, podkreślam, że należy korzystać z udzielonych uprawnień co do rozkładania zaległości na raty i odroczeń tylko w wypadkach istotnie uzasadnionych położeniem gospodarzem płatnika, przyczem rozmiar i zakres ulg winien uwzględniać zarówno indywidualne możliwości płatnicze podatnika jak i potrzeby budżetowe Skarbu; szczególnie jednak oględnie należy postępować przy udzielaniu odroczeń spłat znacznie większych zaległości podatkowych.

W decyzjach o rozłożeniu płatnikom zaległości na raty wzgl. o odroczeniu spłaty należy wyraźnie zaznaczyć, że w razie niezapłacenia którejkolwiek raty w wyznaczonym terminie wzgl. niezapłacenia zaległości w odroczonej terminie cała zaległość będzie natychmiast ściągana w drodze przymusowej z doliczeniem kar za zwłokę od ustawowego terminu płatności rozłożonej na raty wzgl. odroczonej należności podatkowej.

W końcu zaznacza się, że wyjaśnienia zawarte w § 34 instrukcji z dnia 15 maja 1929 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 18 z r. 1929) mają zastosowanie również i do niniejszego zarządzenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

575.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 grudnia 1930 r.

L. D. V. 9896/4/30

w sprawie zawieszenia poboru podatku przemysłowego od obrotu, przypadającego od transakcji eksportowych ziemniakami.

Do wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Na zasadzie art. 94 p. 1) ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu zawiesza pobór podatku przemysłowego od obrotu, przypadającego od transakcji eksportowych ziemniakami, dokonanych w okresie począwszy od 1 listopada 1930 r.

Ulgę niniejszą należy stosować przy ścisłym przestrzeganiu przepisów ustępu pierwszego § 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 560).

O powyższem zarządzeniu należy zawiadomić władze podatkowe I instancji.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

576.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 grudnia 1930 r.

L. D. V. 10005/6/30

w sprawie odroczenia płatności podatków bezpośrednich oraz opłat stemplowych i danin pokrewnych.

Do Wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Skarbowego) oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych i Urzędów Opłat Stemplowych.

I. Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, — w związku z punktem 8 okólnika z dnia 25 października 1930 r. L. D. V. 20253/1, ogłoszonego w Nr. 31 Dz. Urz. Min. Skarbu pod poz. 510 — że decyzje Ministerstwa Skarbu, dotyczące się uiszczenia ratami zaległości w podatkach bezpośrednich oraz opłatach stemplowych i daninach pokrewnych, wydane przed ogłoszeniem powołanego okólnika — nie zawierające żadnego z dwóch zarządzeń, wymienionych w zdaniu ostatnim powołanego punktu 8 — należy tłumaczyć w sposób korzystny dla podatnika, a zatem tak jak gdyby zawierały zarządzenie: „W razie niedotrzymania terminu płatności raty, ulega niezwłocznemu ściąganiu tylko dana rata”.

II. Zarządzenie, zawarte w ustępach czwartym i piątym piętnastego przepisu dodatkowego do i. s. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 31, poz. 512 z r. 1930), — t. j. w ustępach, zaczynających się od wyrazów: „Po sporządzeniu pisma“ i „w razie stwierdzenia“ — należy stosować również w tych przypadkach, w których — ze względu na nagłość sprawy — Ministerstwo Skarbu, zezwalając na odroczenie płatności, zawiadamia petenta bezpośrednio o przychylniej decyzji, przesyłając mu egzemplarz projektu pisma, zaopatrzonego w adnotację podaną w ustępie trzecim piętnastego przepisu dodatkowego, a drugi egzemplarz projektu przesyła urzędowi skarbowemu.

Dyrektor Departamentu:

(—) *W. Koszko.*

577.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 grudnia 1930 r.

L. D. V. 11761/4/30

w sprawie rozszerzenia postanowień okólnika z dnia 4 listopada 1930 r. L. D. V. 11409/4/30 o ulgach przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1931 przez przedsiębiorstwa gospodnio-szynkarskie na okręgi Izb Skarbowych w Łodzi, Lublinie, Kielcach, Brześciu n/B., Łucku, Wilnie, Nowogródku, Warszawie (Grodzka i Okręgowa).

Przesyła się do wiadomości i stosowania postanowień powyższego okólnika do przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich (drobne restauracje, karczmy, domy zajezdne i t. p.) położonych na terenie tamt. Izby Skarbowej z tem, że podania płatników o przyznanie ulg mogą być wnoszone w terminie do dnia 31 grudnia 1930 r.

Podsekretarz Stanu:

(—) *Grodyński.*

Warszawa, dnia 4 listopada 1930 r.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. V. 11409/4/30.

Odpis.

Do

Izb Skarbowych we Lwowie I, II, Krakowie, Poznaniu i Grudziądzu oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Na mocy art. 94 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) upoważnia się Izbę Skarbową (Śląski Urząd Wojewódzki) do udzielania we własnym zakresie działania, pod niżej wyszczególnionymi warunkami, ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1931 przez przedsiębiorstwa gospodnio-szynkarskie, a mianowicie do zezwalania na nabywanie zamiast świadectw przemysłowych II kategorii handlowej — świadectw III kategorii handlowej.

Z ulgi tej mogą korzystać tylko te przedsiębiorstwa, które wniosą indywidualne podania o przeklasowanie do III kat. handl. w terminie do dnia 15 grudnia 1930 r.

Przy rozpatrywaniu wnoszonych w tej sprawie podań należy brać pod uwagę obrót ustalony przy wymiarze podatku przemysłowego za rok 1929 oraz odnosić „zagrożenie egzystencji gospodarczej”, przewidziane w art. 94 ustawy, wyłącznie do wykonywanego przedsiębiorstwa, a nie do stanu majątkowego jego właściciela.

Ulga powyższa nie może być przyznawana tym przedsiębiorstwom, których cały obrót łącznie z otrzymaną prowizją (art. 5 p. 6 i art. 5 p. 5) za rok 1929 przewyższa:

a) w I klasie miejscowości	— 20.000 zł.
b) w II „ „	— 15.000 „
c) w III „ „	— 10.000 „
d) w IV „ „	— 8.000 „

Zauważa się, że zakłady gospodnio-szynkar-skie nie mogą być w żadnym wypadku prowadzone na podstawie świadectw przemysłowych IV kategorii handlowej.

Bez względu na wysokość obrotu nie należy przyznawać ulgi tym przedsiębiorstwom, które prowadzą wyszynk (sprzedaż) trunków zagranicznych.

Zaznacza się, że w wypadkach odmownego załatwienia próśb winna Izba Skarbowa zawiadamiać odnośnych płatników, że przeciw tego rodzaju decyzjom, wydanym na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, nie przysługuje żaden środek prawny.

O powyższem zarządzeniu należy niezwłocznie zawiadomić Urzędy Sk. Podatków i Opłat Skarbowych oraz polecić, aby składane przez płatników przed dniem 15 grudnia 1929 r. prośby były bezwarunkowo przesyłane Izbom Skarbowym wraz z opinią najpóźniej w ciągu 2-ch tygodni po ich otrzymaniu.

Podsekretarz Stanu:
(—) Grodyński.

578.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 grudnia 1930 r.

L. D. V. 23604/1/30

w sprawie wstrzymania wymiaru podatku woj-skowego na rok 1930.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzę-du Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 645), zmieniającem — z mo-cą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1930 r. — po-stanowienia art. 90 ustawy o powszechnym obo-

wiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 46 z roku 1928, poz. 458), stanowiącego podstawę prawną poboru podatku wojskowego, poleca się zarzą-dzić wstrzymanie wymiaru wspomnianego podatku na rok 1930 do dalszego zarządzenia Minister-stwa Skarbu.

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko.

579.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 grudnia 1930 r.

L. D. V. 12305/4/30

w sprawie zastosowania postanowień okólnika z dnia 20 listopada 1930 r. L. D. V. 9999/4/30 do posiadających świadectwa przemysłowe II kat. handl. komisantów, sprzedających na warunkach komisowych naftę oraz produkty naftowe Spółki Akc. Standard-Nobel w Polsce.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzę-du Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W ślad okólnika z dnia 20 listopada 1930 r. L. D. V. 9999/4/30, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że ustęp pierwszy powyższego okólnika ma za-stosowanie do posiadających świadectwa prze-mysłowe II kat. handl. komisantów, sprzedających na warunkach komisowych naftę oraz produkty naftowe Spółki Akc. Standard-Nobel w Polsce.

Jednocześnie wyjaśnia się, że sprzedaż ben-zyny w mniejszych ilościach z automatów, prowa-dzonych przez Spółkę Akc. Standard-Nobel we własnem imieniu wymaga nabycia świadectwa przemysłowego III kategorii handlowej bez wzglę-du na osoby nabywców benzyny.

O powyższem zarządzeniu należy zawiado-mić władze podatkowe I instancji.

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko.

Oplaty stemplowe.

580.

WYCIĄG Z ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 listopada 1930 r.

o zmianie i uzupełnieniu niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwo-ju gospodarczego miasta i portu Gdyni,

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji posta-nawiam co następuje:

Art. 1. Do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 452) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

I. Art. 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„Ze względów wyższej użyteczności mogą być w wypadkach gospodarczej konieczności wywłaszczane na rzecz Skarbu Państwa, miasta lub portu Gdyni nieruchomości, położone w granicach gminy Gdyni oraz jej sfery interesów mieszkaniowych, potrzebne dla celów rozbudowy urządzeń i zakładów oświatowych i użyteczności publicznej, rozbudowy składów i urządzeń portowych, rozbudowy wolnej strefy portowej oraz rozbudowy przemysłu, którego istnienie związane jest z handlem morskim.

Wywłaszczenie nastąpi w trybie, przewidzianym w ustawie z dnia 11 czerwca 1874 r. o wywłaszczeniu nieruchomości (Zb. Ust. pruskich str. 221 i nast.).

VI. Art. 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„Akty wywłaszczenia, przewidziane w art. 5, są wolne od opłat stemplowych.

Minister Skarbu na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu może zwolnić od opłat stemplowych pisma, sporządzone w okresie do 1945 r. włącznie, a stwierdzające przejście własności rzeczy nieruchomości, niezbędnych do uruchomienia lub powiększenia przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych, które na obszarze miasta Gdyni bądź już rozpoczęły, bądź rozpoczną do końca 1935 r. działalność mogącą się przyczynić do rozwoju gospodarczego Gdyni.

Zwolnienie od opłat, przewidziane w ustępie poprzednim, nie pociąga za sobą zwolnienia od opłat komunalnych“.

VII. Art. 9 otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Skarbu na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu może zwolnić od opłat stemplowych pisma, sporządzone do końca 1940 r., dotyczące założenia spółki handlowej z siedzibą w Gdyni lub powiększenia kapitału zakładowego takiej spółki, jeżeli jej działalność może się przyczynić do rozwoju gospodarczego Gdyni“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister

Spraw Wojskowych:

(—) *J. Piłsudski.*

Minister:

(—) *J. Beck.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Stawoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *St. Car.*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego:

(—) *St. Czerwiński.*

Minister Rolnictwa:

(—) *Leon J. Połczyński.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:

(—) *Kühn.*

Minister Robót Publicznych:

(—) *Matakiewicz.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) *A. Prystor.*

Minister Reform Rolnych:

(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) *Boerner.*

(Dz. U. R. P. z dnia 29 listopada 1930 r. Nr. 80, poz. 631).

Przepisy celne.

581.

OBWIESZCZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa

z dnia 4 grudnia 1930 r.

o ustanowieniu punktu kontroli transportów pierza i puchu, wychodzących zagranicę.

W związku z ostatnim ustępem p. 1 obwieszczenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 maja 1930 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa o wykazie instytucyj, za pośrednictwem których będą wydawane zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na bezcłowy wywóz pierza i puchu oraz o trybie postępowania przy wydawaniu tychże zaświadczeń („Monitor Polski” Nr. 130, poz. 189), stosowanego nadal w odniesieniu do uwagi 1 z poz. 260 taryfy celnej i do uwagi 1 z poz. 261 tar. celn., zgodnie z punktem

3) obwieszczenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa z dnia 22 listopada 1930 r. („Monitor Polski” Nr. 278, poz. 381) — podaje się do wiadomości, że Izba Przemysłowo-Handlowa w Katowicach ustanowiła w Katowicach punkt kontroli, w którym będą czynni rzeczoznawcy dla badania transportów pierza i puchu, wychodzących zagranicę.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Rolnictwa:

(—) *L. J. Połczyński.*

(Monitor Polski z dnia 17 grudnia 1930 r. Nr. 290, poz. 409).

582.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 grudnia 1930 r.

L. D. IV. 2042/3/30

w sprawie wywozu za zwrotem cła soli potasowych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia z dnia 19 września 1930 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie soli potasowych (Dz. U. R. P. Nr. 74/1930, poz. 586) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1. Jako sole potasowe w rozumieniu wymienionego na wstępie rozporządzenia uważa się sole potasowe tak naturalne jak i skoncentrowane, np. kainit, sylwinit.

2. Przy wywozie za zwrotem cła soli potasowych należy stosować zasady, ustalone w rozporządzeniu z dn. 30 lipca 1927 r. (Monitor Pol. Nr. 183 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 24/1927, poz. 260), i w okólniku L. D. IV. 303/3/30 o postępowaniu przy odprawie celnej towarów krajowych, korzystających ze zwrotu cła przy wywozie (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 15/1930, p. 289).

3. Do dokonywania odprawy wywozowej oraz do wystawiania kwitów wywozowych upoważnia się wszystkie kolejowe, morskie i rzeczne urzędy celne I klasy, położone na polskim obszarze celnym.

4. Przyjmowanie natomiast kwitów wywozowych, jako środka płatniczego przy uiszczaniu cła przywozowego (a nie ubocznych należności celnych), może być uskuteczniane tylko w następujących urzędach celnych: Bielsko, Bydgoszcz, Cieszyn, Chebzie, Chojnice, Chorzów, Gdynia, Grajewo, Grudziądz, Katowice, Kraków, Leszno, Łódź, Lubliniec, Lwów, Mysłówice, Poznań, Prze-

mysl, Rybnik, Śniatyń, Stanisławów, Stołpce, Tczew, Toruń, Turmont, Warszawa, Wilno, Zdobunów, Zebrzydowice oraz we wszystkich urzędach celnych I klasy, położonych na obszarze Dyrekcji Ceł w Gdańsku.

5. Do wystawiania zaświadczeń eksportowych, służących za podstawę do przyznania zwrotu cła, upoważniona jest „Seksja Eksportowa przy Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej” w Warszawie (Monitor Polski Nr. 275, poz. 374 z 28.XI. 30 r.).

Kierownik Departamentu:

(—) *B. Dębicki.*

Monopol Spirytusowy.

583.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 grudnia 1930 r.

L. D. VI. 3440/2/30

w sprawie przesunięcia terminu likwidacji wyrobów wódczanych niezaopatrzonych w cechy rejestracyjne.

Do

wszystkich Izb Skarbowych — Wydz. IV i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ustalony w okólniku z dnia 25.III. 1929 r. L. D. VI. 735/2/29 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 10, poz. 114) termin likwidacyjny sprzedaży w detalu napojów alkoholowych, nieodpowiadających postanowieniom § 340 rozporządzenia Ministra Skarbu z 7.II. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 556), przedłuża się do 31 grudnia 1931 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Juljan Kulski.*

Monopol Tytoniowy.

584.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 listopada 1930 r.

w sprawie zmiany cennika detalicznej sprzedaży niektórych gatunków cygar.

Na podstawie art. 17 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się nowy cennik detalicznej sprzedaży następujących cygar w małych opakowaniach:

A. Cennik wyrobów specjalnych.**Cygara:**

M a r k a	Cena za cygara				
	w sprzedaży na sztuki bez opakowania za 1 sztukę		w opakowaniu po		
	zł	gr	sztuk	zł	gr
Regalja	2	60	2	5	20
Delicias	2	30	2	4	60

Cennik wyrobów taryfy ogólnej.**Cygara:**

Gru- pa	M a r k a	Cena za cygara				
		w sprzedaży na sztuki bez opakowania za 1 sztukę		w opakowaniu po		
		zł	gr	sztuk	zł	gr
I.	Pro Patria	1	20	5	6	—
II.	El Aliento	1	—	5	5	—
III.	Książę Józef	—	85	5	4	25
IV.	Ratuszowe	—	75	10	7	50
V.	Commerciales	—	60	10	6	—

Sprzedaż cygar na sztuki z wymienionych wyżej małych opakowań jest wzbroniona.

§ 2. Zapasy cygar w opakowaniach, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, które w dniu 15 listopada 1930 r. znajdowały się we wszystkich miejscach sprzedaży, a których cena zostaje obniżona, jak również przesyłki tych cygar, które podług dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem 15 listopada 1930 r. i w tym dniu lub po tym terminie zostały podjęte przez odbiorców, podlegają bonifikacie ze strony Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego na rzecz sprzedawców w wysokości różnicy między dotychczasową a nową ceną sprzedażą.

§ 3. Podstawę do ustalenia ilości igatunku zapasów wyrobów tytoniowych, podlegających w myśl § 2 bonifikacie, stanowiąc będą przedstawione przez sprzedawców zgłoszenia oraz urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe.

Bonifikatę przyznaje się tylko od opakowań nienaruszonych.

§ 4. Bonifikatę przysługującą sprzedawcom w myśl § 2 niniejszego rozporządzenia przyznają właściwe urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych po sprawdzeniu kwot, ustalonych w zgłoszeniach, przedstawionych przez sprzedawców i stwierdzonych przez organa kontroli skarbowej. Zgłoszenia winni są sprzedawcy przesłać za pośrednictwem najbliższego organu kontroli skarbowej właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych najpóźniej do dnia 8-miu po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

O wysokości przyznanej sprzedawcom bonifikaty urzędy skarbowe akcyz i monopolów pań-

stwowych zawiadomią zainteresowanych sprzedawców oraz właściwy państwowy magazyn wyrobów tytoniowych.

Zawiadomienie to sprzedawca winien złożyć najdalej w ciągu miesiąca od daty jego wystawienia we właściwym miejscu poboru, które dokonywa zwrotu bonifikaty w gotówce albo w drodze zarachowania jej na poczet należności na dalsze pobory. Państwowe magazyny likwidują bonifikaty, przyznane przydzielonym do niej z poborem koncesjonariuszom, tylko w drodze zarachowań na poczet należności na dalsze pobory. Kwoty zbonifikowane detalistom przez hurtowych sprzedawców zarachowuje hurtowym sprzedawcom właściwy państwowy magazyn wyrobów tytoniowych przy najbliższym poborze towaru, po przedłożeniu zawiadomień o przyznaniu bonifikaty i pokwitowań detalistów z jej otrzymania.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 listopada 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 grudnia 1930 r., Nr. 87, poz. 684).

585.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 listopada 1930 r.

w sprawie warunków sprzedaży wyrobów tytoniowych Monopoli Francuskiego.

Na podstawie art. 13, 17 ustęp 5 oraz 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych przy sprzedaży wyrobów tytoniowych Monopoli Francuskiego przysługuje rabat handlowy w rozmiarach ustalonych dla wyrobów specjalnych Polskiego Monopoli Tytoniowego w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 479).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 grudnia 1930 r. Nr. 89, poz. 699).

Monopol Soli.

586.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 listopada 1930 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie § 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przedmiotem monopolu sprzedaży jest wszelka sól jadalna, a zatem tak warzonka, jak i sól kamienna, zarówno czysta, jak i zmieszana z innymi ciałami.

§ 2. Organem powołanym do nabywania na potrzeby monopolu solnego i sprzedaży soli jest Biuro Sprzedaży Soli z siedzibą w Warszawie, podległe Ministrowi Skarbu.

§ 3. Przedmiotem obrotu na obszarze Rzeczypospolitej może być wyłącznie sól nabywana za pośrednictwem Biura Sprzedaży Soli.

Wyprowadzanie soli lub solanki z miejsca produkcji względnie ze składu monopolowego w sposób powodujący dla Skarbu Państwa ubytek dochodu monopolowego zarówno na własny użytek, jak na sprzedaż, jest zabronione.

§ 4. Sól nie może być przedmiotem handlu domokrajnego względnie obnośnego.

§ 5. Sól przywożona za zezwoleniem Ministra Skarbu z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska podlega opłacie należności monopolowej.

§ 6. Należność monopolową od 100 kg soli wyprodukowanej w kraju i wprowadzonej do obrotu oraz przywiezionej z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska ustala się w wysokości:

- a) od soli warzonej lub białej soli kamiennej 13 zł 50 gr,
- b) od szarej soli kamiennej 8 zł 50 gr.

Sól przeznaczona na cele przemysłowe, na poprawę paszy dla bydła oraz sprzedawana po ulgowej cenie w myśl ustępu 2 powołanego na wstępie rozporządzenia nie podlega opłacie należności monopolowej.

Sprzedaż soli na spożycie przez ludzi (sól kuchenna).

§ 7. Detaliczne ceny sprzedaży soli kuchennej w kraju ustala się na:

- a) 36 zł za 100 kg soli warzonki i białej soli kamiennej wraz z opakowaniem;
- b) 26 zł za 100 kg szarej soli kamiennej wraz z opakowaniem.

Do powyższych cen soli sprzedawanej w ozdobnych opakowaniach kartonowych po 1 kg względnie po $\frac{1}{2}$ kg dolicza się na koszty opakowania 10 zł na 100 kg przy opakowaniu po 1 kg oraz 15 zł na 100 kg przy opakowaniu po $\frac{1}{2}$ kg soli.

§ 8. Sprzedaż hurtowa soli kuchennej na rynku krajowym odbywa się w trybie określonym w § 3 ustęp 1 za pośrednictwem koncesjonowanych wolnych składów soli.

§ 9. Wolne składy soli będą ustanowione w zasadzie jeden w powiecie.

W miarę potrzeb handlowych i miejscowych warunków komunikacyjnych w powiatach o przeciętnym spożyciu soli ponad 100 tonn miesięcznie będą mogły być ustanowione przez Ministerstwo Skarbu na wniosek izby skarbowej dwa wolne składy.

Ilość miejsc detalicznej sprzedaży soli nie podlega żadnemu ograniczeniu.

§ 10. Na prowadzenie wolnego składu soli potrzebne jest zezwolenie (koncesja) właściwej izby skarbowej względnie wydziału skarbowego śląskiego urzędu wojewódzkiego w Katowicach, wydawane po zasięgnięciu opinii Biura Sprzedaży Soli.

Na prowadzenie detalicznej sprzedaży soli nie potrzeba zezwolenia władz skarbowych.

§ 11. Osoba fizyczna może otrzymać tylko jedno zezwolenie na prowadzenie wolnego składu.

§ 12. Nie mogą otrzymać zezwolenia na prowadzenie wolnego składu osoby nie posiadające obywatelstwa polskiego, prawomocnie skazane za przemytnictwo, defraudację podatkową, oszustwo, lichwę żywnościową lub inne przekroczenia popełnione z chęci zysku, jak również osoby, do których majątku zgłoszono konkurs.

§ 13. Kto zamierza starać się o zezwolenie na prowadzenie wolnego składu, winien wnieść podanie do izby skarbowej za pośrednictwem właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych z dołączeniem dowodu, że rozporządza odpowiednimi trwałymi i suchymi pomieszczeniami, nadającymi się do przechowywania soli, opisu i planu pomieszczeń, przeznaczonych na skład i biuro oraz pomieszczeń przylegających z wykazaniem ich wzajemnego połączenia. W podaniu należy złożyć oświadczenie co do sposobu zabezpieczenia wartości soli powierzonej na sprzedaż tudzież wskazać osobę, mającą prowadzić wolny skład i jego rachunkowość.

§ 14. Przed uruchomieniem wolnego składu przedsiębiorca powinien złożyć zabezpieczenie w wysokości ustalonej przez izbę skarbową. Wysokość zabezpieczenia nie może być niższa od $\frac{1}{3}$ wartości

przepisowego zapasu soli przechowywanej na składzie.

Zabezpieczenie ma być złożone w formie przepisanej dla zabezpieczenia kredytowanych należności podatkowych i monopolowych.

§ 15. Przed uruchomieniem wolnego składu soli będzie dokonana przez urząd skarbowy akcyz i monopolów weryfikacja składu.

O weryfikacji spisuje się protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden jest przeznaczony dla przedsiębiorcy wolnego składu celem zachowania w aktach składu, a drugi dla urzędu skarbowego akcyz i monopolów.

O zmianach w pomieszczeniach i urządzeniach wolnego składu przedsiębiorca obowiązany jest zawiadomić urząd skarbowy akcyz i monopolów w ciągu 8 dni po ich dokonaniu.

§ 16. Wolne składy soli otrzymują sól z salin na zlecenie Biura Sprzedaży Soli i sprzedają ją detalistom na jego rachunek po ustanowionej cenie według cennika podanego im przez Biuro Sprzedaży Soli.

Przedsiębiorca wolnego składu obowiązany jest zabezpieczyć przechowywane na składzie zapasy soli od ognia i kradzieży, a polisę ubezpieczeniową sędować na rzecz Biura Sprzedaży Soli.

§ 17. W wolnym składzie soli ma być utrzymywany zapas soli, odpowiadający co najmniej 3-miesięcznemu spożyciu soli kuchennej w okręgu, w którym wolny skład został uruchomiony, stanowiącemu co najmniej $\frac{1}{4}$ sprzedaży soli w wolnym składzie w ciągu ubiegłego roku kalendarzowego.

Przy uruchomieniu nowego wolnego składu wysokość zapasu soli określa dla każdego wolnego składu Biuro Sprzedaży Soli.

§ 18. Wolny skład soli ma być czynny w ramach ogólnie obowiązujących przepisów o godzinach handlu.

§ 19. W wolnych składach soli nie wolno przechowywać żadnych innych towarów oprócz soli.

§ 20. Wolny skład ma być stale zaopatrzony w legalizowaną wagę i odważniki.

§ 21. Przedsiębiorca wolnego składu obowiązany jest dostarczyć przy składzie ciepłego i widnego pomieszczenia dla urzędowych czynności urzędników skarbowych, zaopatrzonego w niezbędne sprzęty i przybory do pisania.

§ 22. Zezwolenie na prowadzenie wolnego składu nie może być ani wydzierżawione, ani odstąpione innym osobom.

§ 23. Na prowadzenie wolnego składu przez zastępcę potrzebne jest zezwolenie izby skarbowej.

§ 24. Pomieszczenia wolnego składu mają być oznaczone nazewnątrz napisem: „Wolny Skład Soli w (miejsowość)”.

W lokalu sprzedaży ma się znajdować na widocznym miejscu cennik na sól, podany przez Biuro Sprzedaży Soli.

§ 25. Sól może być wprowadzona do wolnego składu tylko na podstawie listów przewozowych opatrzonych numerem i pieczęcią Biura Sprzedaży Soli. O ile dostawa soli do wolnego składu będzie się odbywała drogą kołową wprost z saliny, zawiadomienie saliny o wysłaniu soli zastępuje list przewozowy.

Biuro Sprzedaży Soli obciąża rachunek wolnego składu w wysokości ceny monopolowej równocześnie z wydaniem zlecenia na wysłanie soli z saliny.

Przewóz i sprzedaż soli mielonej i warzonej odbywa się w opakowaniu oryginalnym; cena worka mieści się w cenie soli.

§ 26. Przedsiębiorcy wolnego składu przysługuje prawo otwierania poza siedzibą składu oddziału za zgodą izby skarbowej.

Przedsiębiorca wolnego składu obowiązany jest utworzyć oddział składu na żądanie izby skarbowej.

W wypadku utworzenia oddziału zapas składu przewidziany w § 17 rozdzieli izba skarbowa pomiędzy magazyny składu i oddziału.

Pomieszczenia oddziału wolnego składu winny być oznaczone nazewnątrz napisem: „Wolny skład soli w (siedziba składu), oddział w (miejsowość)”.

§ 27. W zakres obowiązków wolnego składu wchodzi następujące czynności: a) odbiór przesyłek soli wysłanych z salin na zlecenie Biura Sprzedaży Soli pod adresem składu, b) załatwianie formalności kolejowych, związanych z odbiorem przesyłek soli, c) zwóz soli do składu, d) przepisowe przechowywanie soli w składzie i e) sprzedaż soli odbiorcom.

Należności przewozowe za przewóz soli koleją z saliny do najbliższej stacji kolejowej wolnego składu lub jego oddziału ponosi Biuro Sprzedaży Soli. Gdyby w jakimkolwiek wypadku zaszła konieczność dopłaty po nadejściu przesyłki na stację przeznaczenia, formalności związane z dopłatą oraz samą dopłatą obowiązany będzie uskutecznić przedsiębiorca wolnego składu na rachunek Biura Sprzedaży Soli.

Osiłowe i postojowe spowodowane z winy składu obciążają przedsiębiorcę wolnego składu.

Koszty wyładowania i zwozu soli ze stacji do składu obciążają wolny skład soli.

Przedsiębiorca wolnego składu powinien stosować się ściśle do wszelkich wskazówek i wymagań Biura Sprzedaży Soli, dotyczących sprzedaży soli i rachunkowości.

§ 28. O nadejściu transportu soli przedsiębiorca wolnego składu obowiązany jest zawiadomić Kontrolę Skarbową. Odbiór soli, nadesłanej z saliny

do wolnego składu, odbywa się w obecności Kontroli Skarbowej. W razie nieprzybycia urzędnika Kontroli Skarbowej w ciągu 2-ch godzin po zawiadomieniu go o nadejściu przesyłki, przedsiębiorca jest upoważniony do jej odbioru. W razie uszkodzenia przesyłki w drodze lub zauważenia braku towaru przedsiębiorca wolnego składu jest obowiązany zażądać od władz kolejowych sporządzenia właściwego protokołu, który winien być przesłany do Biura Sprzedaży Soli.

Ubytki przewozowe będą uwzględnione przez Biuro Sprzedaży Soli tylko przy przewozie koleją i w granicach uzasadniających pretensję o odszkodowanie od zarządu kolejowego.

W składzie sól ma być ułożona w łatwo dostępne sterty, w sposób umożliwiający kontrolę i sprawdzenie. Przy każdej stercie umieszcza się tabliczkę z wymienieniem ilości i jakości soli zawartej w stertach.

§ 29. Z wolnego składu nie wolno wydawać jednorazowo mniej niż 100 kg soli.

§ 30. Przedsiębiorca wolnego składu obowiązany jest prowadzić: a) księgę główną przychodu i rozchodu soli i b) księgę pomocniczą kontroli sprzedaży dziennych, według załączonych wzorów Nr. 1 i 2. Księgi powinny być parafowane przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych.

W oddziałach wolnych składów będą prowadzone oddzielne księgi według tych samych wzorów.

Po upływie każdego miesiąca przedsiębiorca sporządza w księdze głównej przychodu i rozchodu soli miesięczne zestawienie i przesyła odpis z księgi, poświadczony przez Kontrolę Skarbową, Biuru Sprzedaży Soli do 5 dnia miesiąca, następującego po sprawozdawczym.

Zamknięte księgi po upływie roku operacyjnego przechowuje się wraz z dowodami w wolnym składzie soli, a pozostałość księgową wciąga się do nowo założonych ksiąg na rok następny z poświadczeniem przeniesienia przez inspektora Kontroli Skarbowej.

§ 31. Przedsiębiorca wolnego składu obowiązany jest wpłacić w ciągu 24 godzin lub w pierwszy dzień poświadczeniowy do Pocztowej Kasy Oszczędności na rzecz Biura Sprzedaży Soli całą należność za sól wydaną lub wysłaną w danym dniu z wolnego składu, a dowód wpłaty dołączyć do księgi przychodu i rozchodu.

Pozostawia się uznaniu przedsiębiorcy wolnego składu ewentualne udzielanie odbiorcom kredytu z zachowaniem określonego w ustępie poprzednim terminu wpłaty należności za sól na rzecz Biura Sprzedaży Soli. Z tytułu udzielonego odbiorcy kredytu nie może przedsiębiorca wolnego składu rościć żadnych pretensyj do Biura Sprzedaży Soli.

§ 32. Od sprzedanej soli kuchennej przyznaje się rabat handlowy w wysokości:

a) dla wolnych składów soli 7% ceny sprzedanej soli za sprzedaż z wolnego składu do 50 tonn miesięcznie, 6% za sprzedaż dalszych 50 do 100 tonn miesięcznie, 5% za sprzedaż dalszych 100 do 200 tonn miesięcznie i 4% za sprzedaż ponad 200 tonn miesięcznie;

b) dla detalicznych sprzedawców 10% ceny sprzedanej soli.

Rabat oblicza się od ceny sprzedanej soli kuchennej bez względu na gatunek.

Oddziały wolnych składów będą traktowane przy obliczaniu wysokości rabatu, jak samoistne wolne składy.

§ 33. Wolnym składom, których siedziba lub siedziba oddziału znajduje się w odległości ponad 5 klm od najbliższej stacji kolejowej względnie saliny, przysługuje prawo uzyskania powiększenia rabatu handlowego przez przyznanie bonifikaty na koszty przewozu kołowego. Wysokość kosztów przewozu kołowego, przypadających do zwrotu, będzie ustalana przez Biuro Sprzedaży Soli na wniosek izby skarbowej.

§ 34. Wolne składy oraz ich oddziały podlegają Kontroli Skarbowej. Urzędnikom skarbowym przysługuje prawo sprawdzania ksiąg, dokumentów i zapasów soli oraz dokonywania w księgach wpisów o wynikach rewizji.

W razie stwierdzenia nieusprawiedliwionych ubytków soli lub też zaległości za sprzedaną sól zostanie spisany protokół, a odpis tegoż będzie przesłany do Biura Sprzedaży Soli. Przypadającą należność obowiązany będzie przedsiębiorca wolnego składu wpłacić bezzwłocznie po stwierdzeniu ubytku względnie zaległości.

§ 35. Zezwolenie na prowadzenie wolnego składu gaśnie wskutek zrzeczenia się go przez uprawnionego lub śmierci tegoż oraz w razie nieuruchomienia składu w ciągu 30-u dni od wyznaczonego przez izbę skarbową terminu. Zrzeczenie się zezwolenia na prowadzenie wolnego składu powinno być poprzedzone odpowiednim zawiadomieniem izby skarbowej oraz Biura Sprzedaży Soli przynajmniej na 2 miesiące przed zamierzonym unieruchomieniem wolnego składu.

W razie zgaśnięcia zezwolenia na prowadzenie wolnego składu izba skarbową wyznaczyc zrzekającemu się, a w wypadku śmierci przedsiębiorcy wolnego składu, jego następcom prawnym, ostateczny termin likwidacji wolnego składu w zależności od pozostałego zapasu soli względnie otwarcia nowego składu.

Gdyby wskutek niezachowania przez uprawnionego terminu uprzedzenia o zamiarze zrzeczenia się zezwolenia na prowadzenie wolnego składu, albo niezgłoszenia chęci na prowadzenie likwidacji wolnego składu przez następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy lub z innych powodów groziła przerwa w zaopatrywaniu detalicznych sprzedawców

w sól dłuższa niż 48 godzin, prowadzenie sprzedaży zapasów soli obejmie urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych na rachunek Biura Sprzedaży Soli.

§ 36. Zezwolenie na prowadzenie wolnego składu będzie cofnięte:

- 1) jeżeli przedsiębiorca wolnego składu nie spełnia obowiązków nałożonych nań niniejszym rozporządzeniem oraz zarządzeniami władz skarbowych, wydanymi w ramach tegoż rozporządzenia, a przedewszystkiem jeżeli uprawnienie na prowadzenie wolnego składu odstąpił innej osobie lub też nie posiada przepisanego zapasu soli na składzie;
- 2) jeżeli zajdą okoliczności, przewidziane w § 12 niniejszego rozporządzenia.

W wypadkach przewidzianych w tym paragrafie równocześnie z cofnięciem zezwolenia urząd skarbowy akcyz i monopolów obejmie prowadzenie wolnego składu na rachunek Biura Sprzedaży Soli aż do rozprzedaży zapasu soli względnie przejęcia go przez nowego przedsiębiorcę wolnego składu.

§ 37. Izba skarbowa może również cofnąć zezwolenie na prowadzenie wolnego składu bez podania powodów za jednorocznem wypowiedzeniem.

Sprzedaż soli przemysłowej, bydłowej i kąpielowej.

§ 38. Przemysłowcom na potrzeby zakładów przemysłowych oraz rolnikom na poprawę paszy dla bydła będzie sprzedawana sól przemysłowa i bydłowa, przepisowo skażona, po każdorazem obowiązującej cenie.

Sól przemysłowa i bydłowa będzie sprzedawana w ilościach wagonowych przez Biuro Sprzedaży Soli, a w mniejszych ilościach w wolnych składach, które obowiązane są mieć na składzie zapasy soli przemysłowej i bydłowej, odpowiednie do miejscowego zapotrzebowania.

Sól przemysłowa i bydłowa w wolnych składach powinna być przechowywana oddzielnie od soli kuchennej.

Sól przemysłową i bydłową wolne składy będą sprzedawały osobom i przedsiębiorstwom, uprawnionym do jej nabycia, według cennika podanego przez Biuro Sprzedaży Soli.

Ceny sprzedażne soli przemysłowej i bydłowej będą ustalone w ten sposób, ażeby w nich się mieścił rabat przedsiębiorcy wolnego składu w wysokości 10%.

§ 39. Sól przemysłowa i bydłowa musi być dokładnie skażona na salinie w obecności Kontroli Skarbowej, o czym spisuje się protokół.

Celem skażenia jest uczynić sól niezdatną do spożycia przez ludzi.

Urząd skarbowy akcyz i monopolów może zwolnić od skażenia sól nieprzeznaczoną do spoży-

cia przez ludzi, jeżeli sól z natury swojej nie nadaje się do takiego spożycia.

§ 40. Za środek ogólnego skażenia uznaje się 1 kg oleju mineralnego na 1 q soli.

Za środki szczególnego skażenia uznaje się następujące domieszki na 1 q soli:

- a) 0,5 kg tlenku żelaza, zwanego kolkotarem, celem skażenia soli na sól bydłową,
- b) 5 kg sody bezwodnej do solenia i konserwowania skór tudzież do studzenia lodu,
- c) 5 kg lub 5 l posoki z jelit do solenia jelit,
- d) 6 kg roztworu stężonego ługu sodowego (około 32%), lub 2 kg sody bezwodnej, lub 2 kg drobno potłuczonego wodorotlenku sodowego (ług), lub 2 kg kwaśnego siarczanu sodowego do wyrobu kwasu solnego, siarczanu sodowego, mydeł, gliceryny i t. p.,
- e) 2 kg sproszkowanego węgla do regeneracji filtrów zmiękczających wodę, używaną na potrzeby przemysłu.

Ministerstwo Skarbu może zezwolić na prośbę zainteresowanego przedsiębiorstwa na stosowanie również innych środków do skażenia soli lub na stosowanie wyżej wymienionych środków w innym stosunku do soli.

§ 41. Należyte własności środka skażającego muszą być stwierdzone przed jego użyciem przez organy uczestniczące przy skażaniu soli.

Do badania środków skażających upoważnia się Laboratorium Salinarne w Wieliczce, Centralne Laboratorium Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego i wszystkie laboratoria okręgowe tejże Dyrekcji. Urząd skarbowy akcyz i monopolów może również powierzyć zbadanie środków skażenia laboratorjom aptecznym lub laboratorjom przedsiębiorstw przemysłowych w obecności urzędnika skarbowego.

§ 42. Skażenie soli odbywa się w salinie z wyjątkami poniżej przewidzianymi. Przy skażeniu musi być obecny urzędnik Kontroli Skarbowej, dozujący sprzedaży soli, oraz przedstawiciel saliny.

Urząd skarbowy akcyz i monopolów może zezwolić w razie wyjątkowej potrzeby na skażenie soli przemysłowej w miejscu jej użycia. Przy skażeniu muszą być obecni w takich wypadkach dwaj urzędnicy Kontroli Skarbowej, w tem jeden inspektor Kontroli Skarbowej.

§ 43. Warzonka przeznaczona do skażenia musi być wilgotna i jaknajbardziej drobnoziarnista. Skażenia dokonywa się z pomocą przyrządów mieszalnych (np. bębnow, ślimaków), jakie urząd skarbowy akcyz i monopolów uzna za odpowiednie. W braku takich przyrządów szufluje się sól po dodaniu środka skażającego i przepuszcza przez sita z oczkami na 2 mm². Urząd skarbowy akcyz i monopolów może pozwolić na zaniechanie przesiewa-

nia, jeżeli przy skażeniu stosuje się środek płynny lub barwiący, a parokrotne szuflowanie wystarcza do należytego skażenia soli.

§ 44. Sól kamienna, przeznaczona do skażenia, musi być mielona na tyle mialko, by się w całości przesiewała przez sito z oczkami na 4 mm²; środki skażające należy dodawać w czasie przemiatu albo też skutecznie skażenie według przepisu § 43.

§ 45. Dla kontroli obrotu solą skażoną saliny obowiązane są prowadzić księgę kontroli według załączonego wzoru Nr. 3.

Przedsiębiorstwa, które otrzymują sól do celów przemysłowych w stanie nieskażonym, a skażenia dokonywa się na miejscu, obowiązane są prowadzić księgę według załączonego wzoru Nr. 4 na podstawie świadectw przewozowych według załączonego wzoru Nr. 5.

§ 46. Do nabywania soli skażonej olejem mineralnym oraz soli bydłowej nie potrzeba żadnego zezwolenia.

Do nabywania soli skażonej innymi środkami potrzebne jest zezwolenie urzędu skarbowego akcyz i monopolów, który, wydając je, udziela odpisu tegoż Biuru Sprzedaży Soli i salinie względnie wolnemu składowi soli, w którym sól ma być nabywana. Przed otrzymaniem odpisu zezwolenia nie wolno wydawać soli przemysłowej.

Kto zamierza starać się o zezwolenie na nabycie soli do celów przemysłowych, powinien dołączyć do podania zaświadczenie władzy przemysłowej, stwierdzające potrzebę użycia soli, wysokość zapotrzebowania oraz środek skażający.

Zezwolenia na nabycie białej soli (warzonki i soli kamiennej z kopalni w Wapnie) mogą być wydawane tylko w razie stwierdzenia przez władzę przemysłową, że do danego celu przemysłowego może być użyta jedynie biała sól.

§ 47. Zezwolenia wydaje się na określony czas i na określoną ilość soli z zaznaczeniem środka skażającego.

Urzednicy Kontroli Skarbowej, którzy pełnią nadzór nad saliną, wolnym składem soli i przedsiębiorstwem korzystającym z soli skażonej, obowiązani są pilnować, by przesyłka soli odpowiadała warunkom zezwolenia; na zezwoleniu, względnie na jego odpisie, będzie wpisywana każda ilość wydanej soli skażonej aż do wyczerpania całego uprawnienia w czasie dozwolonym (wzór Nr. 6).

§ 48. Sól przemysłowej nie wolno odstępować osobom trzecim, nieposiadającym zezwolenia na jej nabycie, ani używać jej na cele w zezwoleniu niewymienione.

§ 49. Urząd skarbowy akcyz i monopolów może również zezwolić przy zastosowaniu §§ 46 i 47

niniejszego rozporządzenia na nabycie soli nieskażonej do celów przemysłowych, dla których sól skażona nie nadaje się, a mianowicie do wyrobu sody, soli glauberskiej, kwasu solnego, barwników smołowych, środków wybuchowych, do solenia śledzi oraz innych świeżych ryb i krabów morskich.

Przez solenie ryb i krabów w znaczeniu niniejszego paragrafu należy rozumieć tylko stosowanie soli w celu utrwalenia ryb i krabów. Natomiast dla nadania tym artykułom pewnego smaku, np. przy wędzeniu i marynowaniu, można używać tylko soli kuchennej.

§ 50. Dla otrzymania zezwolenia na nabycie soli bez skażenia na cele przemysłowe (§ 49) należy złożyć w urzędzie skarbowym akcyz i monopolów podanie, z wymienieniem rocznego zapotrzebowania soli, sposobu technicznego postępowania przy użyciu soli i gatunku potrzebnej soli, oraz zaświadczenie władzy przemysłowej, przewidziane w § 46.

Sól przemysłowa powinna być przechowywana w miejscu jej zużycia w oddzielnym pomieszczeniu, nadającym się do urzędowego zamknięcia.

§ 51. Ponadto będzie sprzedawana do celów leczniczych sól kąpielowa oraz rolnikom w trybie określonym w § 38 sól spiżowa w kruchach na lizankę dla bydła i ze źródeł solnych solanka na poprawę paszy dla bydła, po każdorazowo obowiązującej cenie. Do nabywania i sprzedaży soli kąpielowej nie potrzeba żadnego zezwolenia.

Dla nabycia nieskażonej soli spiżowej dla bydła należy uzyskać zaświadczenie urzędnika Kontroli Skarbowej, policji, magistratu lub wójta gminy o ilości głów posiadanego inwentarza żywego, dla którego sól ma być przeznaczona.

Do nabycia solanki niezbędne jest uzyskanie zezwolenia urzędu skarbowego akcyz i monopolów na warunkach, które zostaną ustalone w osobnym zarządzeniu.

Organizacje i związki rolnicze mogą nabywać sól spiżową na sprzedaż rolnikom bez osobnych zaświadczeń. Jednakże ciąży na nich odpowiedzialność za sprzedaż tej soli na przepisowy cel i w odpowiednich ilościach.

§ 52. Dla kontroli obrotów solą nieskażoną użytą na cele określone w § 49 przedsiębiorstwa uprawnione do przerobu soli obowiązane są prowadzić księgę kontroli według załączonego wzoru Nr. 7.

§ 53. Na każdą bez wyjątku przesyłkę soli, wysłanej z saliny lub wolnego składu do celów przemysłowych w stanie tak skażonym, jak i nieskażonym, wydaje się świadectwo przewozowe w 2-ech egzemplarzach (wzór Nr. 5). Świadectwo towarzyszy przesyłce, wtórniki zaś przesyła się do inspektora Kontroli Skarbowej, właściwego dla miejsca przeznaczenia przesyłki. Urzędnik Kontroli Skarbowej, obecny przy odbiorze przesyłki, porówna nadeszłe świadectwo z przesyłką, wpisze na wtórniku wyniki

odbioru przesyłki i zwróci go dla kontroli do miejsca wysłania.

Powyższe świadectwa przewozowe, o ile są wysyłane z salin, powinny być podpisywane przez dozorującego salinę urzędnika Kontroli Skarbowej i ekspedytora saliny.

Przy wysyłce soli z wolnego składu świadectwa przewozowe na ilości do 1000 kg soli mogą być podpisywane tylko przez przedsiębiorcę wolnego składu, na ilości zaś powyżej 1000 kg muszą być podpisywane przez urzędnika Kontroli Skarbowej, pełniącego nadzór nad wolnym składem.

§ 54. Na kolejowych listach przewozowych na przesyłki soli nieskażonej na cele przemysłowe należy zaznaczać, że przesyłka może być wydana odbiorcy dopiero za zgodą urzędnika Kontroli Skarbowej pełniącego nadzór nad przedsiębiorstwem.

§ 55. O nadejściu przesyłki soli (§ 54) odbiorca obowiązany jest zawiadomić właściwego urzędnika Kontroli Skarbowej, który powinien umożliwić niezwłoczny odbiór przesyłki ze stacji oraz czuwać, by w czasie wyładowania i przewozu do przedsiębiorstwa nie popełniono nadużyć, aby skażenie odbyło się w sposób przepisowy i dokładny, a sól przerabiana w stanie naturalnym, nieskażonym, nie była użyta do celów innych niż określone w zezwoleniu.

§ 56. Sól nabyta po cenach niższych musi być przechowywana w osobnym pomieszczeniu, w którym oprócz tej soli nie wolno przechowywać żadnych innych artykułów.

W tem pomieszczeniu oraz w miejscu przerobu soli należy wywiesić obwieszczenie o przeznaczeniu soli do celów przemysłowych i o karalności za używanie jej do innych celów nieobjętych otrzymanem zezwoleniem.

§ 57. Przedsiębiorstwa używające soli do celów przemysłowych, oprócz soli skażonej olejem mineralnym, podlegają nadzorowi Kontroli Skarbowej.

Przedsiębiorstwa takie obowiązane są na każde żądanie zezwolić urzędnikom Kontroli Skarbowej na wstęp do składu soli przemysłowej oraz do zakładu przemysłowego używającego soli, okazać im księgi kontroli zużycia soli i udzielać wszelkich wyjaśnień.

§ 58. Przedsiębiorstwa, obowiązane do prowadzenia ksiąg kontrolnych zużycia soli, winny sporządzać miesięczne odpisy z tych ksiąg i przysyłać je do dnia 8 następnego miesiąca izbom skarbowym.

§ 59. Jeżeli w zakładach przemysłowych, wyrabiających inne produkty, otrzymuje się sól, jako produkt uboczny, lub jako odpadek, chociażby

w stanie niezdatnym do spożycia przez ludzi, przedsiębiorcy takich zakładów obowiązani są donieść o tem przed rozpoczęciem produkcji właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów, który zarządzi należyty nadzór nad przechowywaniem tej soli.

Postanowienia przejściowe.

§ 60. Zezwolenia wydane na sprzedaż soli na podstawie dotychczasowych przepisów gasną z upływem dnia 30 czerwca 1931 r.

Sprzedaż soli przez przedsiębiorstwa, działające na podstawie wymienionych w ustępie 1 zezwoleń, w okresie czasu do dnia 30 czerwca 1931 r., normują dotychczasowe przepisy.

Postanowienia końcowe.

§ 61. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą z zachowaniem postanowienia zawartego w § 60:

a) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1925 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 142),

b) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 lipca 1927 r. o wolnych składach soli (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 613),

c) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 listopada 1927 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 19 lutego 1925 r. oraz ustanowienia rabatu handlowego dla sprzedawców soli (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 930),

d) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1927 r. o sprzedaży soli do celów przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 978),

e) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 kwietnia 1930 r. w sprawie zmiany rabatu handlowego dla sprzedawców soli (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 328),

f) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1930 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty skarbowej od soli jadalnej (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 458),

g) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 sierpnia 1930 r. w sprawie zmiany cen soli jadalnej (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 501) oraz

h) wszelkie inne przepisy, wydane w sprawach unormowanych niniejszym rozporządzeniem, a z niem sprzeczne.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

(Str. 1).

Wzór Nr. 1.

Załączniki do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 24 listopada 1930 r. (poz. 686).

(Załącznik do § 30).

KSIĘGA GŁÓWNA

Przychodu i Rozchodu Soli

oraz

Należności i wpłat na rzecz B. S. S.

§ 24. Na kolejnych listach przewozowych przesyłanej soli mierzonych do celów przemysłowych należy wyznaczyć do przesyłki wolumen soli przesyłanej do celów przemysłowych w ilości 1000 kg musi być podany przez władze kontrolne Skarbu państwa nadzór nad wolumenem składu.

§ 25. O nadzór przesyłki soli (§ 24) nadzór państwowy jest zawieszony w stosunku do przesyłki soli mierzonych do celów przemysłowych w ilości 1000 kg musi być podany przez władze kontrolne Skarbu państwa nadzór nad wolumenem składu.

§ 26. Soli należy odczynić w sposób przewidziany w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1930 r. (poz. 686).

§ 27. Przedsiębiorstwa wywające soli do celów przemysłowych, oprócz soli składowej, muszą posiadać podległą nadzór kontrolny Skarbu państwa, tak jak przewidziano w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1930 r. (poz. 686).

§ 28. Przedsiębiorstwa, obowiązane do prowadzenia ksiąg kontrolnych, muszą posiadać w swoim zakładzie mierzonych do celów przemysłowych z tych soli i przesyłać je do dnia 8 października każdego roku skarbowym.

§ 29. Jeżeli w zakładach przemysłowych, wywających do celów przemysłowych, soli, jako produkt uboczny, lub jako odpadki, powstają produkty, które mogą być użyte do celów przemysłowych, przedsiębiorstwa te są obowiązane zgłosić ich ilość i wartość do nadzoru państwowego.

§ 30. Wolumen soli mierzonych do celów przemysłowych, przesyłanej w ilości 1000 kg musi być podany przez władze kontrolne Skarbu państwa nadzór nad wolumenem składu.

§ 31. Nadzór państwowy jest zawieszony w stosunku do przesyłki soli mierzonych do celów przemysłowych w ilości 1000 kg musi być podany przez władze kontrolne Skarbu państwa nadzór nad wolumenem składu.

§ 32. Soli należy odczynić w sposób przewidziany w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1930 r. (poz. 686).

§ 33. Przedsiębiorstwa wywające soli do celów przemysłowych, oprócz soli składowej, muszą posiadać podległą nadzór kontrolny Skarbu państwa, tak jak przewidziano w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1930 r. (poz. 686).

§ 34. Przedsiębiorstwa, obowiązane do prowadzenia ksiąg kontrolnych, muszą posiadać w swoim zakładzie mierzonych do celów przemysłowych z tych soli i przesyłać je do dnia 8 października każdego roku skarbowym.

§ 35. Jeżeli w zakładach przemysłowych, wywających do celów przemysłowych, soli, jako produkt uboczny, lub jako odpadki, powstają produkty, które mogą być użyte do celów przemysłowych, przedsiębiorstwa te są obowiązane zgłosić ich ilość i wartość do nadzoru państwowego.

(Str. 1).

Wzór Nr. 3.
URZĄD SKARBOWY
Akcyz i Monopolów

(Załącznik do § 45).

KSIĘGA KONTROLI SOLI SKAŻONEJ
w Salinie
na rok 19

Objaśnienia.

- 1) W rubrykach przychodowych zapisuje się: a) w rubryce 3 ilość soli wziętej do skażenia, b) w rubryce 4 ilość i nazwę środka skażającego, c) w rubryce 5, 6, 7 lub 8 ilość soli skażonej odpowiednio do nagłówka rubryki.
- 2) Wpisy należy czynić w dniu dokonania właściwych czynności (skażenia, wydania).
- 3) W rubryce uwagi zaznacza się rodzaj soli (przemysłowa, warzonka, kruchowa i t. p.).
- 4) Sumowanie prowadzi się stronicowe i z przeniesienia od początku roku, a z końcem miesiąca należy sporządzić obrachunek na miesiąc.
- 5) Odpis miesięczny potwierdzony przez dozór skarbowy przesyła się do 8 dnia miesiąca następnego izbie skarbowej.
- 6) Po upływie roku obrachunkowego księga powinna być zachowana przez lat 10.

(Str. 2).

PRZYCHÓD

Dzień	Miesiąc	W a g a		S o l i s k a ż o n e j						U w a g i	Podpisy urzędników
		soli czystej	środka skażającego	olejem mineralnym	kolkotarem	sodą bezwodną	q.	q.	q.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

(Str. 3).

ROZCHÓD

Dzień	Miesiąc	Komu wydano i Nr. świadectwa przewozowego	S o l i s k a ż o n e j						U w a g i	
			olejem mineralnym	kolkotarem	sodą bezwodną	q.	q.	q.		
										q.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	

(Str. 4).

Księga niniejsza zawiera stron przeszytych i opieczetowanych pieczęcią urzędu skarbowego akcyz i monopolów w

Dnia 19 r

(Str. 1).

(Załącznik do § 45).

Wzór Nr. 4.
URZĄD SKARBOWY
Akcyz i Monopolów

w

KSIĘGA KONTROLI SKAŻANIA SOLI

w fabryce

na rok 19 r.

Objaśnienia.

- 1) Wpisy należy czynić w dniu dokonania skażenia.
- 2) W uwagach zaznacza się rodzaj soli (warzonka, kamienna i t. p.).
- 3) Sumowanie prowadzi się stronicowe i z przeniesienia od początku roku, a z końcem miesiąca należy sporządzić obrachunek za miesiąc.
- 4) Odpis miesięczny potwierdzony przez dozór skarbowy przesyła się do 8 dnia miesiąca następującego izbie skarbowej.
- 5) Po upływie roku obrachunkowego księga powinna być zachowana przez lat 10.

(Str. 2).

Dzień	Miesiąc	Nr. i data świadcstwa przewozowego	Rodzaj soli	Waga netto soli q.	Rodzaj, ilość środka skaż. kg.	U w a g i	Podpisy urzędników
1	2	3	4	5	6	7	8

(Str. 3).

Dzień	Miesiąc	Nr. i data świadcstwa przewozowego	Rodzaj soli	Waga netto soli q.	Rodzaj, ilość środka skaż. kg.	U w a g i	Podpisy urzędników
1	2	3	4	5	6	7	8

(Str. 4).

Księga niniejsza zawiera stron przeszytych i opieczętowanych pieczęcią urzędu skarbowego akcyz i monopolów.

Dnia 19 r.

Dnia 19.. r.

(miejsowość)

GRZBIET ŚWIADECTWA Nr.

na przewóz soli przemysłowej
saliny
z wolnego składu w
(nazwa i adres)

Imię i nazwisko odbiorcy

Adres

Rodzaj przedsiębiorstwa

Stacja kolejowa przeznaczenia

Nr. wagonu

Nr. frachtu kolejowego

Data i Nr. dyspozycji

Rodzaj opakowania

Brutto kg.

Ilość soli Tara kg.

Netto kg.

Środek skażenia i % stosunek

Cel na który sól przeznaczona

Wyraźny podpis urzędnika kontroli skarbo-
wej obecnego przy wadze i skażeniu (stano-
wisko służbowe, nazwisko, czytelne imię
i nazwisko podpisującego, adres i pieczęć).

Ekspedytor na salinie
(lub)

przedsiębiorca wolnego składu soli względ-
nie formalnie upoważniony zastępca lub kie-
rownik.

Dnia 19.. r.

(miejsowość)

WTÓRNIK ŚWIADECTWA Nr.

na przewóz soli przemysłowej
saliny
z wolnego składu w
(nazwa i adres)

Imię i nazwisko odbiorcy

Adres

Rodzaj przedsiębiorstwa

Stacja kolejowa przeznaczenia

Nr. wagonu

Nr. frachtu kolejowego

Data i Nr. dyspozycji

Rodzaj opakowania

Brutto kg.

Ilość soli Tara kg.

Netto kg.

Środek skażenia i % stosunek

Cel na który sól przeznaczona

Wyraźny podpis urzędnika kontroli skarbo-
wej obecnego przy wadze i skażeniu (stano-
wisko służbowe, nazwisko, adres i pieczęć).

Ekspedytor na salinie
(lub)

przedsiębiorca wolnego składu soli (zastęp-
ca lub kierownik).

Dnia 19.. r.

(miejsowość)

ŚWIADECTWO Nr.

na przewóz soli przemysłowej
saliny
z wolnego składu w
(nazwa i adres)

Imię i nazwisko odbiorcy

Adres

Rodzaj przedsiębiorstwa

Stacja kolejowa przeznaczenia

Nr. wagonu

Nr. frachtu kolejowego

Data i Nr. dyspozycji

Rodzaj opakowania

Brutto kg.

Ilość soli Tara kg.

Netto kg.

Środek skażenia i % stosunek

Cel na który sól przeznaczona

Wyraźny podpis urzędnika kontroli skarbo-
wej obecnego przy wadze i skażeniu (stano-
wisko służbowe, nazwisko, czytelne imię
i nazwisko podpisującego, adres i pieczęć).

Ekspedytor na salinie
(lub)

przedsiębiorca wolnego składu soli względ-
nie formalnie upoważniony zastępca lub kie-
rownik.

**UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ
W MIEJSCU ODBIORU TRANSPORTU
SOLI SKAŻONEJ.**

Transport soli brutto kg.
 netto kg.
 tara kg.

otrzymano i zapisano w księdze kontrolnej
dnia 19.. r. pod pozycją Nr.

Wtórnik otrzymano dn. 19.. r.

Po uzgodnieniu wtórnik odesłano zpowa-
tem do kontroli skarbowej pod adresem

m. 19.. r.

Podpis i pieczęć kontroli skarbowej w miej-
scu odbioru soli.

(czytelny podpis i stanowisko służbowe).

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ.

I. W miejscu odbioru transportu soli:

- a) wtórnik otrzymano 19.. r.
- b) transport soli brutto kg.
 tara kg.
 netto kg.

wraz ze świadectwem otrzymano
19.. r. i zapisano do książki kontrolnej
pod pozycją Nr.

- c) niniejszy wtórnik po uzgodnieniu ze świa-
dectwem zwraca się kontroli skarbowej
w salinie
nad wolnym składem soli

(adres saliny lub wolnego składu i data
zwrotu wtórnika).

Podpis i pieczęć kontroli skarbowej, oraz
czytelne imię i nazwisko podpisującego
w miejscu odbioru soli.

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ.

II. W salinie lub wolnym składzie:

- a) wtórnik otrzymano 19.. r.
- b) uzgodniono z grzbietem świadectwa i
- c) odesłano do kontroli skarbowej nad wol-
nym składem (adres wolnego składu)
. 19.. r. lub
- d) dołączono do akt kontroli skarbowej w
salinie (lub wolnym składzie do pozycji
rozchodowej z dn. 19.. r.
Nr.).

(Podpis i pieczęć kontroli skarbowej w
salinie lub nad wolnym składem).

**UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ W SA-
LINIE LUB W WOLNYM SKŁADZIE SOLI.**

Stwierdzony przez kontrolę skarbową w
miejscu odbioru soli wtórnik niniejszego
świadectwa został zwrócony
19.. r. i odesłany do kontroli skarbowej,
mającej nadzór nad wolnym składem pod
adresem
(lub został dołączony do akt kontroli skar-
bowej w salinie ewentualnie w wolnym skła-
dzie) 19.. r.

Podpis urzędnika kontroli skarbowej w sali-
nie (lub w wolnym składzie).

Wzór Nr. 6.

(Załącznik do § 47)

POZWOLENIE.

Na podanie z dnia 19. . . r. Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów w zezwala na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1930 r. na nabycie w okresie czasu do 193. . r. w żupie solnej w po cenie obowiązującej w chwili wysyłki tonn kg soli przemysłowej (gatunek) przeznaczonej do na następujących warunkach:

1) Skażenie soli ma być dokonane na koszt odbiorcy w miejscu produkcji, t. j. w salinie dodatkami z zaświadczeniem o tem Kontroli Skarbowej na świadectwie przewozowym, a w razie, gdyby salina tego środka nie posiadała, to skażenie winno być dokonane niezwłocznie po przybyciu soli w miejscu przeznaczenia w przedsiębiorstwie pod kontrolą miejscowej władzy skarbowej, która skażenie stwierdza odnośnym aktem.

2) Zamówienie na sól ma być dokonane w Biurze Sprzedaży Soli w Warszawie przy ulicy , gdzie również powinna być wpłacona przypadająca należność za sól; koszta skażenia zostaną pobrane za zaliczeniem kolejowem.

3) Transport soli będzie skierowany pod urzędowem zamknięciem do stacji kolejowej i o nadejściu transportu winien odbiorca zawiadomić Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w , a w razie uszkodzenia urzędowych zamknięć na wagonie lub też widocznego braku soli powinien być sporządzony przed odbiorem soli należyty protokół

4) Do magazynowania soli musi być przeznaczony osobny skład urządzony w ten sposób, żeby Kontrola Skarbowa w razie potrzeby mogła nałożyć nań zamknięcie urzędowe.

5) Dla ewidencji przychodu i rozchodu soli winno przedsiębiorstwo prowadzić księgę, ze wskazaniem przychodu, dokonywanego zużycia i z dołączeniem świadectw przewozowych, otrzymywanych przy transporcie.

6) Kontrolnym organom skarbowym przysługuje prawo wstępu o każdej porze do składów soli przemysłowej i lokali, w których się sól zużywa, oraz prawo sprawdzenia prawidłowości prowadzenia księgi na pobór i zużycie soli.

7) Sprowadzona sól może być używana tylko do celów wymienionych w niniejszem pozwoleniu, a użycie jej na inne cele, lub odstąpienie komu innemu pociągnie za sobą cofnięcie niniejszego pozwolenia i podlega ukaraniu, a nadto od zakwestjonowanej ilości soli przedsiębiorstwo obowiązane będzie zapłacić należytość monopolową w pełnej wysokości, t. j. dopłacić różnicę między ceną soli przemysłowej, a ceną soli kuchennej.

8) Przy stwierdzonym, a nieusprawiedliwionym braku soli odbiorca obowiązany będzie wpłacić do kasy skarbowej różnicę między ceną soli przemysłowej, a ceną soli kuchennej, nadto, o ile zachodzą poszlaki nadużycia, będzie wdrożone dochodzenie karne.

9) Za niewykonanie punktów 4, 5 i 7 przedsiębiorstwo będzie ukarane według przepisów ustawy karnej skarbowej.

10) Pozwolenie niniejsze może być w każdym czasie zmienione lub odwołane.

11) Opłata stempłowa skasowana na

(Str. 1).

(Załącznik do § 52)

Wzór Nr. 7.

URZĄD SKARBOWY
Akcyz i Monopolów

KSIĘGA KONTROLI SOLI NIESKAŻONEJ

w

na rok 19

Objaśnienia.

1. W uwagach należy zaznaczyć rodzaj soli (kamienna, warzonka i t. p.).
2. Sumowanie prowadzi się stronicowe i z przeniesienia od początku roku, a z końcem miesiąca należy sporządzać obrachunek za miesiąc.
3. Odpis miesięczny potwierdzony przez dozór skarbowy przesyła się do 8 dnia miesiąca następnego izbie skarbowej.
4. Po upływie roku obrachunkowego księga powinna być zachowana przez lat 10.

PRZYCHÓD.

(Str. 2).

Dzień	Miesiąc	Nr. i data świadectwa przewozowego	Waga soli netto q.	U W A G I

(Str. 3).

ROZCHÓD.

Dzień	Miesiąc	Na jaki cel przeznaczono sól	Waga soli netto q.	Ilość otrzymanych produktów	U W A G I

(Str. 4).

Księga niniejsza zawiera stron przeszytych i opieczętowanych pieczęcią urzędu skarbowego akcyz i monopolów.

Dnia 19 r.

Sprawy koncesyjne.

587.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 grudnia 1930 r.

L. D. VI. 9437/Konc./30

w sprawie prolongaty cofniętych koncesyj na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych z wyjątkiem Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

W związku z upływającym 31 b. m. terminem prolongat likwidacyjnych cofniętych koncesyj na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, Ministerstwo Skarbu upoważnia Izbę Skarbową do udzielania dalszych prolongat likwidacyjnych na I półrocze 1931 r. na warunkach okólnika z dnia 18 czerwca 1930 r. L. D. VI. 4692/Konc./30; co do tych detalicznych sprzedawców napojów alkoholowych, których skargi na orzeczenie Ministerstwa Skarbu w przedmiocie cofnięcia względnie odmowy wydania koncesji zostały już, jako prawnie nieuzasadnione, oddalone przez Najwyższy Trybunał Administracyjny, prolongata może być przez Pana Prezesa Izby Skarbowej udzielona wyjątkowo, w wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących.

Równocześnie poleca się Izbie Skarbowej przedłożyć Ministerstwu w terminie do dnia 15 stycznia 1931 r. wykaz imienny tych detalicznych sprzedawców, którym odmówiono dalszej (poza dzień 1 stycznia 1931 r.) prolongaty, w terminie zaś do 1 lutego 1931 r. imienny i motywowany wykaz tych sprzedawców, którym w wypadkach przewidzianych w ust. 3-cim okólnika z dnia 18/VI. 1930 r. L. D. VI. 4692/Konc./30, względnie w poprzednim ustępie niniejszego zarządzenia, przedłużono w drodze wyjątku termin likwidacji do dnia 30/VI. 1931 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Sprawy budżetowe.

588.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 grudnia 1930 r.

w sprawie przyznania dodatkowego kredytu w budżecie Ministerstwa Skarbu na koszty egzekucji.

Na podstawie art. 6 ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1930 r. na okres od 1 kwietnia 1930 r.

do 31 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 221), Rada Ministrów podwyższa kredyt w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od 1 kwietnia 1930 r. do 31 marca 1931 r. Grupa A. Administracja, część 8 Ministerstwo Skarbu. I wydatki zwyczajne. Dział 2, § 14 „Specjalne koszty egzekucji” o kwotę 500.000 zł na pokrycie kosztów utrzymania sekwestratorów.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *W. Stawek.*

(Monitor Polski z dnia 11 grudnia 1930 r. Nr. 285, poz. 397).

Pożyczki Państwowe.

589.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 listopada 1930 r.

o podwyższeniu wysokości emisji 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924.

Na podstawie art. 2 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1928 r. o ponownem przedłużeniu terminu przerachowania i konwersji zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918 — 1920 (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 3, poz. 22) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wysokość emisji 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924, ustaloną rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 212) oraz rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 274) na 250.000.000 zł — podwyższa się do 270.000.000 zł.

§ 2. Jedenaście pierwszych rat umorzenia, przypadających na 20.000.000 zł, o które zostaje powiększona emisja 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924, a których suma wynosi 4.128.000 zł, zostają uznane za umorzone z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Plan umorzenia 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924 na 250.000.000 zł, ustalony w załączniku do § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 274), zostaje zastąpiony planem umorzenia tej pożyczki dla sumy 270.000.000 zł, załączonym do niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Załącznik do § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 listopada 1930 r. (poz. 685).

**Plan umorzenia 5% pożyczki konwersyjnej z r.1924
dla sumy 270.000.000 zł.**

L. p. raty	Termin płatności	Splata kapitału	Splata odsetek	Rata półroczna zł	Pozostaje do umorzenia
12	2.I 1931 r.	5.256.000	5.498.900	10.754.900	214.700.000
13	1.VII "	5.388.000	5.367.500	10.755.500	209.312.000
14	2.I 1932 r.	5.520.000	5.232.800	10.752.800	203.792.000
15	1.VII "	5.660.000	5.094.800	10.754.800	198.132.000
16	2.I 1933 r.	5.800.000	4.953.300	10.753.300	192.332.000
17	1.VII "	5.944.000	4.808.300	10.752.300	186.388.000
18	2.I 1934 r.	6.096.000	4.659.700	10.755.700	180.292.000
19	1.VII "	6.248.000	4.507.300	10.755.300	174.044.000
20	2.I 1935 r.	6.404.000	4.351.100	10.755.100	167.640.000
21	1.VII "	6.564.000	4.191.000	10.755.000	161.076.000
22	2.I 1936 r.	6.728.000	4.026.900	10.754.900	154.328.000
23	1.VII "	6.896.000	3.858.700	10.754.700	147.432.000
24	2.I 1937 r.	7.068.000	3.685.800	10.753.800	140.364.000
25	1.VII "	7.244.000	3.509.100	10.755.100	133.120.000
26	2.I 1938 r.	7.424.000	3.328.000	10.752.000	125.696.000
27	1.VII "	7.612.000	3.142.400	10.754.400	118.084.000
28	2.I 1939 r.	7.800.000	2.952.100	10.752.100	110.284.000
29	1.VII "	7.996.000	2.757.100	10.753.100	102.288.000
30	2.I 1940 r.	8.196.000	2.557.200	10.753.200	94.092.000
31	1.VII "	8.400.000	2.352.300	10.752.300	85.692.000
32	2.I 1941 r.	8.612.000	2.142.300	10.754.300	77.080.000
33	1.VII "	8.828.000	1.927.000	10.755.000	68.252.000
34	2.I 1942 r.	9.048.000	1.706.300	10.754.300	59.204.000
35	1.VII "	9.276.000	1.480.100	10.756.100	49.928.000
36	2.I 1943 r.	9.508.000	1.248.200	10.756.200	40.420.000
37	1.VII "	9.744.000	1.010.500	10.754.500	30.676.000
38	2.I 1944 r.	9.988.000	766.900	10.754.900	20.688.000
39	1.VII "	10.240.000	517.200	10.757.200	10.448.000
40	2.I 1945 r.	10.448.000	261.200	10.709.200	—

(Dz. U. R. P. z dnia 11 grudnia 1930 r. Nr. 87, poz. 685).

Przepisy rachunkowo-kasow.

590.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 grudnia 1930 r.

L. D. VII. 1754/2/30

w sprawie wystawiania czeków białych dyspozycyjnych i regulowania należności za książeczki obrachunkowe i czekowe.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach i Centralnej Kasy Państwowej.

Postanowienia okólnika Nr. 48 z dnia 3.IV 1929 r. L. D. VII. 1847/2/28 uzupełnia Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Bankiem Polskim w sposób następujący:

1) W punkcie 8 w dalszym ciągu pierwszego zdania po słowie „żyrowy” i po zamianie kropki na przecinek dodaje się wyrazy: „koszta zaś zalicza do półrocznego rozrachunku z Ministerstwem Skarbu”.

2) W punkcie 14 w dalszym ciągu pierwszego zdania po słowie „Banku” i po zamianie kropki na przecinek dodaje się wyrazy: „za zwrotem kosztów w sposób, ustalony w p. 8, ustęp pierwszy, dla zeszytów blankietów czekowych”.

3) W punkcie 19 wstawia się następujące dwa zdania, jako drugie i trzecie: „Na odwrotnej stronie białego czeku umieszcza kasa zasilająca klauzulę następującą:

Bank Polski Oddział w
prześle z sumy niniejszego czeku

Kasie Skarbowej w
zł. gr.

Kasie Skarbowej w
zł. gr.

Klauzula ta winna być zaopatrzona w te same podpisy co właściwy czek”.

Zarazem Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Bank Polski zapowiedział wydanie swym Oddziałom zarządzenia, aby przy zapotrzebowaniu większej ilości książeczek czekowych, aniżeli jednej, nie czyniły trudności w wydawaniu tychże, co jednak winno być uzależnionem od ilości dokonywanych obrotów wspomnianymi czekami.

Podsekretarz Stanu:
(—) Grodyński.

Przepisy bankowe.

591.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 grudnia 1930 r.

w sprawie zmian i uzupełnień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. o połączeniu (fuzji) państwowych instytucyj kredytowych w Bank Gospodarstwa Krajowego.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. Artykuły 4, 5, 7, 8 i 9, ustępy 4 i 5 art. 10, art. 13 i 14, zdanie 2 art. 16, ust. 1 art. 17, art. 19 i 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. o połączeniu (fuzji) państwowych instytucyj kredytowych w Bank Gospodarstwa Krajowego (Dz. J. R. P. Nr. 40, poz. 477) otrzymują brzmienie następujące:

1) Artykuł 4: „Kapitał zakładowy, wynoszący 150.000.000 zł, dzieli się na udziały po 250.000 zł. Właścicielami udziałów mogą być Skarb Państwa oraz samorządy i ich związki, przyczem Skarb Państwa nie może posiadać udziałów mniej, niż 60% kapitału zakładowego.

Czysty majątek instytucyj, oznaczonych w art. 1, będący własnością Skarbu Państwa, oraz udział samorządów w czystym majątku Zakładu Kredytowego Miast Małopolskich będą w każdym razie wcielone do kapitału zakładowego.

Podwyższenie i zmniejszenie kapitału zakładowego oraz odstąpienie udziałów może nastąpić za zgodą Ministra Skarbu.

Udziałowcy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania Banku tylko do wysokości swoich udziałów w kapitale zakładowym Banku z wyłączeniem innego swego majątku. Przepis ten nie narusza odpowiedzialności Skarbu Państwa, wynikającej z postanowień art. 6 i 10, jako też z tytułu innych gwarancyj, udzielonych za zobowiązania Banku“.

2) Artykuł 5: „Bank w zakresie swoich czynności posiada dwa odrębne działy: dział kredytów długoterminowych oraz dział innych operacyj bankowych.

Sposób wyodrębnienia tych działów ustali Minister Skarbu.

W dziale długoterminowych kredytów Bank udziela pożyczek na nieruchomości ziemskie i domy murowane, na przedsiębiorstwa przemysłowe oraz pożyczek komunalnych i kolejowych. Z pożyczek tych korzystać mogą osoby fizyczne i prawne z wyłączeniem Skarbu Państwa i przedsiębiorstw państwowych, nie posiadających osobowości prawnej. Pożyczki długoterminowe udzielane będą w listach zastawnych względnie w obligacjach i podlegają stopniowej amortyzacji drogą opłacania annuitetów lub rat kapitałowych, bądź jednorazowej spłacie w umówionym terminie, nieprzekraczającym jednak dziesięciu lat.

Na terenie województwa poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego wpis pożyczek w listach zastawnych i obligacjach Banku jest hipoteką zwyczajną w rozumieniu kodeksu cywilnego z 18 sierpnia 1896 r. i bez względu na przepis § 1187 tego kodeksu nie będzie uważany za hipotekę zabezpieczającą.

W dziale innych operacyj bankowych Bank może wykonywać wszelkie czynności bankowe, w działalności tej Bank uwzględnia przede wszystkim interesy o znaczeniu państwowym“.

3) Artykuł 7: „Bank administruje funduszami, powierzonymi przez władze państwowe na ustawowo określone cele. Fundusze te będą uwiadczniane przez Bank poza bilansem, a podlegają zwrotowi w miarę spłaty kredytów, udzielonych przez Bank na podstawie wspomnianych funduszy“.

4) Artykuł 8: „Długoterminowe pożyczki komunalne zabezpieczone będą prawem zastawu na publicznych świadczeniach pieniężnych względnie innych wpływach majątkowych samorządów oraz ewentualnie na ich majątku, długoterminowe zaś pożyczki kolejowe—na dochodach przedsiębiorstwa kolejowego oraz ewentualnie na jego majątku. Prawa, nabyte przez osoby trzecie na takich dochodach po udzieleniu przez Bank pożyczki, są wobec Banku bez skutku prawnego, a Bankowi służy aż do zupełnego umorzenia pożyczki pierwszeństwo do zaspokojenia się z tych dochodów celem pokrycia swych należności przed wszystkimi innymi wierzycielami dłużnika, którzy nabyli prawa swe po udzieleniu przez Bank pożyczki. Żadna egzekucja do majątku dłużnika nie może być prowadzona z naruszeniem tego pierwszeństwa. Jednakowoż roszczenia Skarbu Państwa do samorządów, oparte na tytułach publiczno-prawnych, mają pierwszeństwo przed wyżej wymienionymi roszczeniami Banku“.

5) Artykuł 9: „Na podstawie pożyczek długoterminowych lub nabytych wierzytelności, odpowiadających pod względem zabezpieczenia normom, przewidzianym w statucie dla tych pożyczek, i na zasadzie ich zabezpieczenia Bank wydawać może listy zastawne względnie obligacje.

Łączna suma nominalna emisji listów zastawnych i obligacyj, wydanych przez Bank na zasadach, określonych w tym artykule, nie może

przekraczać 15-krotnej wysokości kapitału zakładowego Banku.

Listy zastawne i obligacje mogą być wydawane w walucie krajowej i obcej oraz w złocie.

Listy zastawne i obligacje muszą posiadać pokrycie w pożyczkach względnie nabytych wierzytelnościach w wysokości co najmniej równej sumie nominalnej obiegu emisji Banku. Wysokość oraz terminy płatności procentów i sum, przypadających na umorzenie kapitału podkładowych pożyczek względnie wierzytelności, muszą być ustanowione w ten sposób, aby zapewniały terminową wyłatę procentów oraz terminowe umorzenie kapitału wydanych przez Banki listów zastawnych i obligacyj.

Posiadaczom listów zastawnych i obligacyj mogą być przyznawane premje, które Bank wypłaca wszystkim posiadaczom danej emisji równocześnie z wypłatą kapitału.

6) Ustęp 4 i 5 art. 10: „Książeczki wkładowe Banku, które mogą opiewać również na okaziciela, mają wszelkie prawa papierów, posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne), i mogą być przyjmowane na wszelkiego rodzaju kaucje i wadja licytacyjne.

Lokowane w Banku sumy na książeczki oszczędności do 2.500 złotych nie podlegają zajęciu egzekucyjnemu.

7) Artykuł 13: „Z zysku Banku, po potrąceniu amortyzacji w wysokości, określonej w statucie Banku, Minister Skarbu na wniosek Rady Nadzorczej przeznaczają odpowiednie sumy na dodatkowe wynagrodzenie dla osób, powołanych do pracy w Banku.

Czysty zysk ma być rozdzielony w sposób następujący:

a) co najmniej 35% na utworzenie specjalnych funduszy rezerwowych dla listów zastawnych i obligacyj Banku; fundusze te będą dzielone pomiędzy fundusze rezerwowe poszczególnych emisji w stosunku do sumy nominalnej listów zastawnych i obligacyj tych emisji, będących w obiegu w ostatnim dniu roku sprawozdawczego;

b) co najmniej 20% na ogólny fundusz rezerwowy, względnie 10%, gdy fundusz ten osiągnie wysokość równą połowie kapitału zakładowego;

c) nie wyżej niż 10% na inne cele, przewidziane w statucie;

d) pozostały czysty zysk do rozporządzenia Skarbu Państwa i samorządów w stosunku do posiadanych udziałów.

Podział czystego zysku w myśl punktów a), b) i c) zatwierdza Minister Skarbu na wniosek Rady Nadzorczej.

8) Artykuł 14: „Władzami Banku są:

1) Prezes Banku i Wiceprezes Banku,

2) Rada Nadzorcza,

3) Dyrekcja,

4) Komisja Rewizyjna.

9) Zdanie 2 art. 16:

„Ograniczenie to nie dotyczy brania udziału w Radzie Banku Polskiego oraz w radach i ko-

misjach rewizyjnych przedsiębiorstw, które wskaże Minister Skarbu.

10) Ustęp 1 art. 17: „Rada Nadzorcza składa się: z Prezesa, z Wiceprezesa i z 9 do 15 członków.

11) Artykuł 19: „Komisja Rewizyjna składa się z pięciu członków i dwóch zastępców, powoływanych w sposób przewidziany w statucie.

12) Artykuł 20: „Zwierzchni nadzór nad Bankiem wykonywa Minister Skarbu, który ma prawo mianować Komisarza Rządowego oraz zastępców.

Art. 2. W powołanem w art. 1 rozporządzeniu skreśla się artykuł 11 i w ustępie 3 art. 17 słowa „lub ich przedsiębiorstw” oraz „i przedsiębiorstw państwowych”.

Art. 3. Po artykułach 8, 9, 10 oraz 16 powołanego w art. 1 rozporządzenia dodaje się nowe artykuły o następującem brzmieniu:

1) Artykuł 8a: „Budowle, a przy pożyczkach przemysłowych również maszyny i urządzenia, stanowiące zabezpieczenie udzielonych przez Bank pożyczek długoterminowych, powinny być przez cały czas trwania stosunku pożyczkowego ubezpieczone w zakładach ubezpieczeń, wskazanych przez Ministra Skarbu.

W razie zniszczenia przedmiotów, stanowiących zabezpieczenie pożyczki Banku, skutkiem wypadku, wchodzącego w zakres odpowiedzialności zakładów ubezpieczeń (pożar, wybuch i t. p.), Bank ma prawo bez potrzeby uprzedniej zgody ze strony ubezpieczonego dłużnika i bez względu na obowiązujące w tej mierze odmienne przepisy ustawowe podjąć wprost z instytucji ubezpieczeniowej odszkodowanie w wysokości nieumorzonej części pożyczki wraz ze wszystkimi innymi należnościami z niej wynikającymi i użyć go na pokrycie nieumorzonej części pożyczki i wspomnianych innych należności, o ile nie uzna, że odbudowa może być skuteczniejsza.

Pozatem do budowli, obciążonych długoterminowymi pożyczkami Banku, mają zastosowanie przepisy obowiązujących ustaw o ubezpieczeniu, jednakowoż bez naruszenia uprawnień, przyznanych Bankowi niniejszym artykułem.

Postanowienia niniejszego artykułu nie mogą w żadnym wypadku naruszać praw wierzycieli, których wierzytelności poprzedzają w hipotece pożyczkę Banku.

2) Artykuł 9a: „Bank obowiązany jest do prowadzenia rejestru pokrycia listów zastawnych i obligacyj, do którego należy wpisywać hipoteki, objęte zastawem wpływy pieniężne, poręki i wierzytelności, które tworzą podstawę wydania listów zastawnych i obligacyj.

3) Artykuł 9b: „Poszczególne emisje listów zastawnych i obligacyj posiadają odrębne zabezpieczenia.

Wierzytelności Banku, które służą jako zabezpieczenie poszczególnej emisji listów zastawnych lub obligacyj, oraz fundusze i rezerwy, które będą przeznaczone na takie zabezpieczenie,

stanowią przede wszystkim zabezpieczenie praw posiadaczy danej emisji listów zastawnych względnie obligacji. Prawa te nie mogą być w żadnym wypadku naruszone przez egzekucję do majątku z innych tytułów".

4) Artykuł 9c: „Prawo pierwszeństwa, ustanowione w artykule poprzednim na rzecz posiadaczy emisji, będzie na żądanie Banku lub właściciela nieruchomości ujawnione przez sądy i urzędy, prowadzące księgi hipoteczne, w treści wpisów hipotecznych, dokonywanych na rzecz Banku dla zabezpieczenia pożyczek, stanowiących podstawę wydania listów zastawnych lub obligacji oraz w treści odnośnych listów zastawnych w brzmieniu, które ustali Minister Sprawiedliwości".

5) Artykuł 9d: „W razie likwidacji Banku majątek, tworzący w myśl art. 9b niniejszego rozporządzenia zabezpieczenie poszczególnych emisji listów zastawnych lub obligacji, tworzy odrębną masę, służącą przede wszystkim do zaspokojenia praw posiadaczy danej emisji z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami Banku. O ileby masa, zabezpieczająca poszczególną emisję listów zastawnych lub obligacji, okazała się niewystarczającą do zupełnego zaspokojenia praw posiadaczy, wówczas posiadaczom takiej emisji służy prawo pierwszeństwa przed innymi wierzycielami Banku do zaspokojenia swych roszczeń z nadwyżek, jakie pozostaną z mas, zabezpieczających wszystkie inne emisje listów zastawnych i obligacji, po zupełnym zaspokojeniu praw posiadaczy tych emisji.

Co do żądań zaspokojenia z innych części majątku Banku posiadacze listów zastawnych i obligacji stoją narówni z innymi wierzycielami Banku".

6) Artykuł 9e: „Fundusze rezerwowe działu kredytów długoterminowych oraz fundusze specjalne tegoż działu winny być lokowane:

a) w papierach procentowych państwowych i innych, mających bezpieczeństwo prawne (pupilarne), za wyłączeniem jednakże papierów, emitowanych przez Bank;

b) na rachunkach bieżących i w akceptach banków, wskazanych przez Ministra Skarbu.

Sposób wyodrębnienia wyżej wymienionych funduszy ustali Minister Skarbu".

7) Artykuł 9f: „Bank może utrzymywać własne składy towarowe i wydawać warranty na zasadach rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o prawie o domach składowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 114, poz. 1020)".

8) Artykuł 9g: „W razie niezaspokojenia w umówionym terminie roszczeń Banku, zabezpieczonych zastawem ręcznym, służy Bankowi prawo sprzedaży zastawionych przedmiotów na giełdzie lub w drodze publicznej licytacji. Przed skutecznieniem sprzedaży winien Bank wezwać dłużnika listem poleconym do zaspokojenia przypadającej od niego należności w terminie co najmniej 10-dniowym od daty wysłania wezwania.

Przedmioty ruchome, obciążone zastawem ręcznym na rzecz Banku, nie podlegają zajęciu

egzekucyjnemu (aresztowi, sekwestrowi) i nie mogą być wciągnięte do masy upadłości ich właścicieli dla zaspokojenia należności, zarówno prywatnych, jak i Skarbu Państwa, dopóki wiarytelność Banku, pod ich zastaw udzielona, nie zostanie spłacona".

9) Artykuł 9h: „Księgi Banku i wypisy z nich, podpisane przez Bank w sposób statutem Banku przewidziany i zaopatrzone w okrągłą pieczęć Banku z godłem państwowem, jak również w ten sam sposób wystawione wszelkie oświadczenia na piśmie, zawierające zobowiązania, zwolnienia od zobowiązań, zrzeczenia się praw oraz pokwitowania z odbioru należności, mają moc prawną dokumentów publicznych, wykazy zaś zaległości, wystawione w ten sposób i zaopatrzone stwierdzeniem, że pretensja prawnie dojrzała do egzekucji, mają moc prawną wykonalnego tytułu egzekucyjnego i hipotecznego.

Podpisy firmowe Banku, umieszczane na dokumentach, o których mowa powyżej, nie wymagają uwierzytelnienia.

Jednakowoż wszelkie czynności hipoteczne mogą być dokonywane na mocy dokumentów w powyższy sposób wystawionych tylko w odniesieniu do wpisów hipotecznych, zabezpieczających prawa o wartości, nieprzewyższającej 10.000 złotych".

10) Artykuł 10a: „Bank może prowadzić egzekucję swych należności wedle swego uznania bądź na zasadzie ogólnie obowiązujących ustaw, bądź w trybie, przewidzianym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342).

Niezależnie od powyższych postanowień Bank może na terenie województw warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i m. st. Warszawy celem ściągnięcia należności z tytułu kredytu długoterminowego prowadzić egzekucję również na podstawie uprawnień, przewidzianych w ustawach Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego w Warszawie i Towarzystwa Kredytowego m. Warszawy w sposób, który określi Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Na terenie, wymienionym w poprzednim ustępie, w razie wystawienia na licytację nieruchomości przez Bank lub też przyłączenia się Banku do postępowania subhastacyjnego licytacja rozpoczynać się będzie od sumy, jednostronnie przez Bank ustalonej; przeciw takiemu ustaleniu nie będą dopuszczalne jakiegokolwiek zarzuty ze strony dłużnika lub osób trzecich. Bank jest zwolniony od składania do depozytu sądowego lub też komornikom sądowym szacunku, postąpionego na licytacjach zarówno nieruchomości, jak i ruchomości.

Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do wydawania w porozumieniu z Ministrem Skarbu szczegółowych przepisów wykonawczych, normujących uprawnienia Banku w postępowaniu egzekucyjnym na terenie, wymienionym w ust. 2 niniejszego artykułu".

11) Artykuł 10b: „Bank wolny jest od państwowych podatków: majątkowego, dochodowego i przemysłowego”.

12) Artykuł 16a: „Wiceprezesa Banku powołuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów, przedstawiony przez Ministra Skarbu, na okres pięciu lat.

Wiceprezes zastępuje Prezesa Banku w razie jego nieobecności, pozatem pełni obowiązki, przekazane mu przez Prezesa.

Postanowienia art. 16 dotyczą również Wiceprezesa Banku”.

Art. 4. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. o połączeniu (fuzji) Państwowych Instytucyj Kredytowych w Bank Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 477) z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem, oraz z zastosowaniem odpowiedniej numeracji artykułów w związku z wprowadzeniem nowych artykułów w myśl art. 3 niniejszego rozporządzenia.

Art. 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw

Wojskowych:

(—) *J. Piłsudski.*

Minister:

(—) *J. Beck.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *St. Car.*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego:

(—) *St. Czerwiński.*

Minister Rolnictwa:

(—) *Leon J. Połczyński.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:

(—) *Kühn.*

Minister Robót Publicznych:

(—) *Matakiewicz.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) *A. Prystor.*

Minister Reform Rolnych:

(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) *Boerner.*

(Dz. U. R. P. z dnia 6 grudnia 1930 r. Nr. 86, poz. 666).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

592.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 grudnia 1930 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. W art. 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) dodaje się ustęp ostatni w brzmieniu następującem:

„Przy ubieganiu się o mianowania na stanowiska służbowe II kategorii osób, posiadających nominację na oficera zawodowego, wykazywanie poziomu wykształcenia średniego jest zbędne”.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister

Spraw Wojskowych:

(—) *J. Piłsudski.*

Minister:

(—) *J. Beck.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *St. Car.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

St. Czerwiński.

Minister Rolnictwa:

(—) *Leon J. Połczyński.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:

(—) *Kühn.*

Minister Robót Publicznych:

(—) *Matakiewicz.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) *A. Prystor.*

Minister Reform Rolnych:

(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) *Boerner.*

Przepisy emerytalne.

593.

Odpis.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. I. 22339/5/30.

Okólnik w przedmiocie terminu prekluzyjnego do wnoszenia odwołań w sprawach emerytalnych.

Warszawa, dnia 9 grudnia 1930 r.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu, Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

Zgodnie z art. 33 i 34 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6 z r. 1924, poz. 46) przeciwko orzeczeniom władz, wydanym na zasadzie art. 27 lub też wydanym przez władze, upoważnione przez władze naczelne na mocy art. 26 ust. 4 do przenoszenia w stan spoczynku pewnych kategorii funkcjonariuszów, zażalenia mogą być wnoszone w ciągu 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Powyższy przepis nie został uchylony przez żadną inną ustawę, względnie rozporządzenie, ani w sposób wyraźny, ani też milczący. W szczególności nie można uważać, że postanowienie art. 33 ustawy emerytalnej zostało milcząco uchylone art. 83 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zgodnie z którym odwołania w sprawach administracyjnych należy wnosić w ciągu 14 dni po ogłoszeniu lub doręczeniu decyzji, o ile poszczególne ustawy nie przewidują terminów krótszych. Rozporządzenie o postępowaniu administracyjnym, chociaż późniejsze niż ustawa emerytalna, ma w stosunku do tej ustawy charakter normy ogólnej, a w myśl powszechnej zasady prawnej ogólny przepis prawny późniejszy nigdy nie uchyla w sposób milczący szczególnego przepisu wcześniejszego.

W związku z tem do odwołań, wnoszonych w sprawach emerytalnych, rozstrzyganych na zasadzie art. 26 i 27 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r., winien być zawsze stosowany termin trzydziestodniowy, i odwołania w tym terminie wniesione, podlegają merytorycznemu rozpatrzeniu (wyroki Najwyższego Trybunału Administracyjnego L. Rej. 626/28 i 1721/28).

Podsekretarz Stanu:

(—) *Starzyński*.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. I. 22339/5/30.

Warszawa, dnia 9 grudnia 1930 r.

Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń, Komendzie Straży Granicznej, Urzędowi Pożyczek Państwowych, Mennicy Państwowej, Państwowym Zakładom Graficznym w li-

kwidacji, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej, Biuru Sprzedaży Soli

w/m.

przesyła się do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Jan Około-Kułak*.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. I. 22339/5/30.

Warszawa, dnia 9 grudnia 1930 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym, Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Wszystkim Dyrekcjom Cei, Inspektoratowi Cei w Gdańsku, Komisarjatowi do spraw likwidacji niemieckiej w Poznaniu

przesyła się do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Jan Około-Kułak*.

594.

Odpis.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. I. 22070/5/30.

Zmiana w okólniku z 9 października 1928 r. L. D. I. 16097/5/27 w sprawie interpretacji art. 95 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r.

Warszawa, dnia 9 grudnia 1930 r.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu, Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

w/m.

W wyrokach w sprawie Gryniewicza L. Rej. 3078/28 oraz Łochtynowej L. rej. 3437/28 Najwyższy Trybunał Administracyjny wywiódł i uzasadnił, że przyznanie prawa do zaopatrzenia emerytalnego — na podstawie art. 95 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6 z r. 1924, poz. 46) funkcjonariuszowi b. państwa zaborczego, będącemu obywatelem polskim, któremu przed wejściem w życie ustawy emerytalnej nie wymierzono uposażenia emerytalnego, zawisłe jest przede wszystkim od faktu, iż funkcjonariusz ten zgłosił się przed 1 października 1923 r., a nie został przyjęty do służby w Państwie Polskim z braku etatu. Z tego wynika, że zgłoszenie się do służby w Państwie Polskim po wejściu w życie ustawy emerytalnej, t. j. po dniu 1 października 1923 r., nie odpowiada warunkom wymagany art. 95 ustawy emerytalnej i nie uprawnia do ubiegania się o uposażenie emerytalne w trybie powyższego przepisu.

Wobec ustalonego w ten sposób orzecznictwa Najwyższego Trybunału Administracyjnego podlega odpowiedniemu sprostowaniu wyjaśnienie, zawarte w p. II okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 9 października 1928 r. L. D. I. 16097/5/27 w sprawie interpretacji art. 95 ustawy emerytalnej.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Starzyński.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. I. 22070/5/30.

Warszawa, dnia 9 grudnia 1930 r.

Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń, Komendzie Straży Granicznej, Urzędowi Pożyczek Państwowych, Mennicy Państwowej, Państwowym Zakładom Graficznym w likwidacji, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Mo-

nopolu Spirytusowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej, Biuru Sprzedaży Soli

w/m.

przesyła się do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Jan Około-Kułak.*

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. I. 22070/5/30.

Warszawa, dnia 9 grudnia 1930 r.

Wszystkim Izdom Skarbowym, Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Wszystkim Dyrekcjom Ceł, Inspektoratowi Ceł w Gdańsku, Komisarjatowi do spraw likwidacji niemieckiej w Poznaniu

przesyła się do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Jan Około-Kułak.*

Dział nieurzędowy.

Spis ulic m. st. Warszawy z podziałem na poszczególne Urzędy Skarbowe.

A.

N a z w a u l i c y	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Agrykola	Cała	27 urząd
Aignera Piotra	„	17 „
Akademicka	„	29 „
Albertyńska	„	17 „
Aldony Królowej	„	33 „
Al. Jerozolimskie	od 1 do 33	30 „
Al. Jerozolimskie	„ 2 do 36	5 „
Al. Jerozolimskie	„ 35 do 127	29 „
Al. Jerozolimskie	„ 38 (teren kol. od Marszałkowskiej do Żelaznej)	23 „
Al. Konstytucji	cała	17 „
Al. Poniatowskiego	„	33 „
Al. Róż	„	27 „
Al. Sportowa	„	17 „
Al. St. Zjednoczonych	„	33 „
Al. Szucha (Batorego)	„	27 „
Al. 3 Maja	od 2 — 26	7 „
Al. 3 Maja	nieparzyste	30 „
Al. Ujazdowskie	od 1 — 25	27 „
Al. Ujazdowskie	„ 2 — 16	„ „
Al. Ujazdowskie	„ 18 — 40	31 „
Al. Ujazdowskie	„ 27 — 51	31 „
Al. Wojska Polskiego	cała	17 „
Al. Zieleniecka	„	33 „
Al. Zjednoczenia	„	17 „
Alzacka	„	33 „
Angorska	„	33 „
Antoniewska	„	32 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Anny Księżnej	cała	33 urząd
Apteczna	„	33 „
Armatnia	„	26 „
Artylerji	„	17 „
Asfaltowa	„	32 „
Asnyka	„	29 „
Ateńska	„	33 „
Augustowska	„	33 „
B.		
Babicka	Cała	17 „
Badowska	„	32 „
Bagatela	„	27 „
Bagno	od 1 — 5	24 „
„	„ 2 — 10	25 „
Bajońska	cała	33 „
Balicka	„	26 „
Baltazara	„	26 „
Baltycka	„	17 „
Baluckiego	„	32 „
Baniowska	„	32 „
Baranowska	„	26 „
Barbary	„	29 „
Barcicka	„	17 „
Barska	„	26 „
Barszczewska	„	17 „
Bartnicza	„	33 „
Bartycka	„	32 „
Baryczków	„	33 „
Batorego (Al. Szucha)	„	27 „
Bazylińska	„	33 „
Beczkowa	„	33 „
Bednarska	„	2 „
Będzińska	„	33 „
Belgijska	„	32 „
Bellotiego Józefa	„	17 „
Belwederska	od 1 — 47	32 „
„	„ 2 — 22	32 „
„	„ 24 — 56	27 „
„	„ 49 — 55	27 „
Bełska	cała	32 „
Bełżecka	„	33 „
Bema	od 1 — 95	26 „
„	„ 2 — 82	26 „
Beniowska	cała	32 „
Berczyńska	„	33 „
Berestecka	„	26 „
Bernardyńska	„	32 „
Berneńska	„	33 „
Beskidzka	„	33 „
Biała	„	22 „
Białogrodzka	„	33 „
Białolecka	„	33 „
Białoskórnicza	„	2 „
Białostocka	„	33 „
Białowieska	„	33 „
Bielajska	od 1 — 25	9 „
„	od 2 — 24	8 „
Bielicka	cała	17 „

N a z w a u l i c y	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Bieniewicka	cała	17 urząd
Biłgorajska	„	33 „
Biruty	„	33 „
Birzanska	„	33 „
Bitna	„	17 „
Bitwy Grochowskiej	„	33 „
Blaszana	„	33 „
Bliska	„	33 „
Bluszczańska	„	33 „
Błońska	parzyste	16 „
„	od 3 — 9	18 „
Błotna	cała	52 „
Bobrowiecka	„	32 „
Bocheńska (szopy Polskie)	„	32 „
Boczna	„	2 „
Boduena	od 1 — 5	6 „
„	„ 2 — 6	6 „
Bogorja	cała	17 „
Bohomolca	„	17 „
Bojanowska	„	33 „
Boleść	od 1 — 9	4 „
Boleść	„ 2 — 8	4 „
Bonifraterska	„ 1 — 31	17 „
„	„ 2 — 10	3 „
„	„ 12 — 18	4 „
Bończa	cała	32 „
Boremlowska	„	33 „
Boryszewska	„	32 „
Borzymowska	„	33 „
Bracka	od 1 — 13	30 „
„	„ 2 — 14	30 „
„	„ 15 — 29	5 „
„	„ 16 — 22	5 „
Brochowska	cała	17 „
Brodzińskiego	„	17 „
Browarna	od 1 — 27	1 „
„	„ 2 — 28	2 „
Brudnowska	cała	33 „
Brukowa	od 1 — 37	33 „
„	„ 2 — 34	33 „
Brukselska	cała	33 „
Brühlowska	parzyste	20 „
Brühlowska	nieparzyste	26 „
Brzeska	cała	33 „
Brzeznicka	„	33 „
Brzozowa	od 1 — 3	2 „
„	„ 2 — 4	2 „
„	„ 5 — 43	4 „
„	„ 6 — 28	4 „
Bubnowska	cała	17 „
Budowlana	„	33 „
Budrysów	„	33 „
Bugaj	parzyste od wiaduktu do Steinkelera	2 „
„	nieparzyste do Celnej	2 „
„	od 5 — 25	4 „
„	„ 8 — 18	4 „
Bukareszteńska	cała	33 „
Bukowińska	„	32 „
Burakowska	„	18 „
Byczyńska	„	33 „
Bydgoska	„	17 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
C.		
Ceglana	od 3.— 21	19 urząd
„	„ 4 — 14	19 „
Ceglowska	cała	17 „
Celestynowska	„	33 „
Celna	od 1 — 3	2 „
„	parzyste	4 „
Chałubińskiego	cała	29 „
Chełmińska	„	33 „
Chełmońskiego	„	17 „
Chełmska	„	32 „
Chełmżyńska	„	17 „
Chemiczna	„	33 „
Chlewińska	„	17 „
Chłodna	od 1 — 23	21 „
„	„ 2 — 50	22 „
„	„ 25 — 43	22 „
„	„ 45 — 55	34 „
„	„ 52 — 68	34 „
Chłopickiego	cała	33 „
Chmielna	od 1 — 39	5 „
„	„ 22 — 40	5 „
„	„ 2 — 20	6 „
„	„ 41 — 73a	23 „
„	od 42 — 124	23 „
„	„ 77 — 91	20 „
„	„ 126 — 136	20 „
Chocimska (dawn. Langner.)	cała	32 „
Chorzelska	„	17 „
Chotomska	„	17 „
Chroszczewska	„	33 „
Chylicka	„	32 „
Ciasna	„	3 „
Cicha	od 2 — 8	7 „
„	„ 1 — 5	7 „
Ciechanowska	cała	7 „
Ciemna	„	33 „
Ciepła	od 1 — 11	19 „
„	„ 13 — 21	21 „
„	„ 20 — 34	21 „
„	„ 2 — 18	25 „
Cieszkowskiego	cała	17 „
Cieszyńska (szopy Polskie)	„	32 „
Cmentarna	„	33 „
Cmielowska	„	17 „
Corraziego	„	32 „
Cudnowska	„	17 „
Cuga Bogumiła	„	17 „
Cynowa	„	33 „
Cytadela Warszawska	„	17 „
Czackiego	„	1 „
Czapelska	„	33 „
Czarnieckiego Stefana	„	17 „
Czarny Dwór	„	17 „
Czartoryskich	„	17 „
Cząstkowska	„	17 „
Czechowicka	„	17 „
Czerniakowska	od 1 — 117	32 „
„	„ 2 — 114	32 „
„	„ 116 — 158	27 „
„	„ 119 — 195/7	27 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
„	199 — 231	31 urząd
„	160 — 212	31 „
Czerniaków	cała	32 „
Czerska	„	32 „
Czerwińska	„	17 „
Czerwonego Krzyża	„	7 „
Czeska	„	33 „
Częstochowska	„	26 „
Czosnowska	„	17 „
Czujna	„	17 „
Czwartaków	„	33 „
Czynszowa	„	33 „
Czyste	„	26 „
D.		
Dąbrowiecka	cała	33 „
Dąbrowskiego Jarosława	„	17 „
Dąbrówka	„	33 „
Daleka	„	29 „
Daniłowiczowska	„	8 „
Daniłowskiego Gustawa	„	17 „
Dantyszki	„	29 „
Dębowa	„	33 „
Dębińskiego	cała	17 „
Deotymy	„	26 „
Długa	od 1 — 7	4 „
„	„ 2 — 22	3 „
„	„ 9 — 15	3 „
„	„ 17 — 45	8 „
„	„ 24 — 52	8 „
„	„ 47 — 61	9 „
Długosza	cała	13 „
Dobosza	„	26 „
Dobra	od 1 — 45	7 „
„	„ 2 — 46	7 „
„	„ 47 — 91	2 „
„	„ 48 — 96	2 „
Dobrzyńska	cała	33 „
Dobrzyńska	„	33 „
Dolna	„	32 „
Domaniewska	„	32 „
Domejki	„	33 „
Domowa	„	32 „
Dowcip	„	1 „
Drewniana	„	7 „
Drewnicka	„	33 „
Drezdeńska	„	33 „
Drużbackiej	„	17 „
Dubieńska	„	33 „
Duchnicka	„	17 „
Dunaj Szeroki	„	4 „
Dunaj Wąski	„	4 „
Dwernickiego	„	33 „
Dworkowa	„	32 „
Dworska	od 1 — 23	20 „
„	„ 2 — 40	34 „
„	„ 25 — do końca	26 „
„	„ 42 — do końca	26 „
Dworzec Gdański	cały	17 „
Dworzec Główny	„	23 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Dygasińskiego	cała	17 urząd
Działoszycka	„	17 „
Dziekanja	„	2 „
Dzielna	od 1 — 13	11 „
„	„ 2 — 22	11 „
„	„ 15 — 47a	12 „
„	„ 24 — 40	12 „
„	„ 42 — 90	13 „
„	„ 47b — 97	13 „
Dziennikarska	cała	17 „
Dzika	od 1 — 17	11 „
„	„ 2 — 30	14 „
„	„ 32 — 64	16 „
„	„ 19 — 75	18 „
„	„ 66 — 78	18 „
Dźwińska	cała	33 „
E.		
Elbląska	cała	17 „
Elekcyjna	„	26 „
Elektoralna	od 1 — 15	9 „
„	„ 2 — 22	9 „
„	„ 17 — 53	21 „
„	„ 24 — 34	22 „
Elektryczna	od 1 — 3	7 „
Elsterska	cała	33 „
Emilji Plater	od 2 — 16	28 „
„ „	„ 1 — 35	29 „
„ „	„ 18 — 32	29 „
Estońska	cała	33 „
F.		
Fabryczna	cała	27 „
Fałęcka	„	32 „
Fawory	„	17 „
Felińskiego K.	„	17 „
Filarecka	„	17 „
Filomatów	„	33 „
Filona	„	32 „
Filtrowa	„	29 „
Finlandzka	„	33 „
Florjańska	„	33 „
Flory	„	27 „
Foksal	od 1 — 21	7 „
„	„ 2 — 18	7 „
Folwarczna	cała	33 „
Fontany Antoniego	„	17 „
Fort XI	„	33 „
Fort Legjonów	„	32 „
Forteczna	„	17 „
Fortowa	„	26 „
Franciszkańska	od 1 — 15	3 „
„	„ 6 — 16	3 „
„	„ 2 — 4	4 „
„	„ 17 — 39	15 „
„	„ 18 — 36	17 „
Francuska	cała	33 „
Fredry	„	10 „
Freta	„ 1 — 59	3 „
„	„ 2 — 50	4 „
Furmańska	cała	2 „

N a z w a u l i c y	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
G.		
Garbarska	cała	2 urząd
Garwolińska	„	33 „
Gawłowska	„	17 „
Gdańska	„	17 „
Gdecka	„	33 „
Gedymina	„	33 „
Genewska	„	33 „
Gęsia	od 1 — 11	14 „
„	„ 2 — 22	14 „
„	„ 13 — 37	11 „
„	„ 24 — 50	18 „
„	„ 39 — 57a	12 „
„	„ 59 — 105	13 „
Gęsta	„ 1 — 7	2 „
„	„ 2 — 8	2 „
„	„ 9 — do końca	1 „
„	„ 10 — 18	1 „
Gizów	cała	26 „
Giżycka	„	17 „
Gliniana	cała	18 „
Głogowska	„	17 „
Głucha	„	33 „
Gniewkowska	„	26 „
Gnieźnieńska	„	26 „
Gocław	„	33 „
Godebskiego	„	32 „
Godewska	„	17 „
Gołaszewska	„	32 „
Gołańskiego Andrzeja	„	17 „
Gołubińska	„	17 „
Gombińska	„	17 „
Gomułki	„	17 „
Goniądzka	„	33 „
Górczewska	od 1 — 19	34 „
„	„ 2 — 18	13 „
„	„ 21 do końca	26 „
„	„ 20 „ „	26 „
Górnickiego	cała	29 „
Górnośląska	od 1 — 45	27 „
Górnośląska	„ 2 — 28	31 „
Górska	cała	32 „
Gorzkowicka	„	17 „
Gorzykowska	„	33 „
Gościeradowska	„	33 „
Gościńiec (Główna)	„	32 „
Gostyńska	od 1 — 23	26 „
„	„ 2 — 20	26 „
„	„ 22 — 38	13 „
„	„ 25 — 45	13 „
Goszczyńskiego	cała	32 „
Grabowska	„	26 „
Grajewska	„	33 „
Graniczna	od 1 — 3	25 „
„	„ 2 — 16	10 „
„	„ 5 — 17	10 „
Grażyny	cała	32 „
Grębałowska	„	17 „
Grenadjerów	„	33 „
Grochalska	„	32 „
Grochowska	„	33 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Grodecka	cała	17 urząd
Grodzka	„	2 „
Grodzińska	„	33 „
Grodziska	„	26 „
Grójecka	od 1 — 45	29 „
„	„ 2 — 106	26 „
„	„ 45 — 91	26 „
Gronowska	cała	17 „
Grottgera	„	32 „
Grudziądzka	„	17 „
Gruzińska	„	33 „
Grzybowska	2	10 „
„	od 4 — 48a	21 „
„	„ 1 — 31	25 „
„	„ 33 — 79	19 „
„	„ 50 — 72	22 „
„	„ 74 — 134	34 „
Gumińska	cała	26 „
Gwardji	„	17 „
H.		
Hajoty	cała	17 urząd
Hale Mirowskie	„	21 „
Handlowa	„	33 „
Haukego	„	17 „
Harcerska	„	17 „
Haska	„	33 „
Helska	„	33 „
Helskie Wybrzeże	„	33 „
Henkla	„	17 „
Henryków	„	32 „
Hetmańska	„	33 „
Hinowicka	„	17 „
Hipoteczna	„	8 „
Hofmanowej	„	29 „
Horodelska	„	33 „
Hortensja	„	6 „
Horyńska	„	17 „
Hozjusza	„	17 „
Hoża	od 2 — 44	31 „
„	„ 1 — 31	31 „
„	„ 33 — 61	28 „
„	„ 46 — 88	29 „
„	„ 63 — 69	29 „
Hrubieszowska	cała	20 „
Huculska	„	32 „
Humńska	„	32 „
Hutnicza	„	33 „
Huzarska	„	27 „
I.		
Igańska	cała	33 „
Iłowska	„	17 „
Inflandzka	„	17 „
Inowrocławska	„	26 „
Inżynierska	„	33 „
Iwicka	„	32 „
Izabelli	„	17 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
J.		
Jabłonowska	cała	33 urząd
Jadowska	"	33 "
Jagiellońska	"	33 "
Jakubowska	"	33 "
Jamielnicka	"	17 "
Jana III	"	17 "
Jana Kazimierza	"	26 "
Janinowska	"	33 "
Janków	"	26 "
Janowiecka	"	32 "
Janowska	"	32 "
Jaremy	"	33 "
Tarzębskiego	"	33 "
Jasieniecka	"	17 "
Jasińskiego	"	33 "
Jasna	od 1 — 9	6 "
"	" 2 — 16	6 "
"	" 11 — 19	1 "
"	" 18 — 34	1 "
Jastrzębska	cała	33 "
Jaszuńska	"	17 "
Jellinka Edwarda	"	17 "
Jesienna	"	33 "
Jeziorańskiego Jana	"	17 "
Jeziorna	"	32 "
Jezuicka	"	2 "
Jodłowa	"	32 "
Joselewicza	"	33 "
Józefowska	"	33 "
Juljanowska	"	33 "
Jurgensa Edwarda	"	17 "
K.		
Kacza	cała	13 "
Kaleńska	"	33 "
Kaliska	"	26 "
Kalwaryjska	"	26 "
Kałużyńska	"	33 "
Kamedułów	"	17 "
Kamienna	"	33 "
Kamienne Schodki	"	33 "
Kamionkowska	"	4 "
Kampinowska	"	18 "
Kanałowa	"	33 "
Kaniowska	"	17 "
Kanonja	"	2 "
Kapitulna	od 1 — 9	2 "
"	" 2 — 8	3 "
Kapucyńska	cała	8 "
Karczewska	"	33 "
Karlińskiego	"	26 "
Karmelicka	od 1 — 29	12 "
"	" 2 — 30	11 "
Karolkowa	" 1 — 17	20 "
"	" 2 — 44	20 "
"	" 46 — 70	34 "
"	" 19 — 67	34 "
"	" 72 — 104	13 "
"	" 69 — 105	13 "

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Karowa	od 1 — 3	2 urząd
„	„ 2 — 30	2 „
„	„ 5 — 31	1 „
Karpińskiego Fr.	cała	17 „
Karska	„	17 „
Kartuska	„	33 „
Kaskadowa	„	17 „
Kasprowicza Jana	„	17 „
Kaszubska	„	32 „
Katowicka	„	33 „
Kątna	„	32 „
Kawalerji	„	17 „
Kawaleryjska	„	26 „
Kawcza	„	33 „
Kawęczyn Nowy	„	33 „
Kawęczyńska	„	33 „
Kazimierowska	„	32 „
Kępna	cała	33 „
Kickiego	„	33 „
Kiejstuta	„	33 „
Kijowska	„	33 „
Kieleca	„	32 „
Kielecka	„	32 „
Kiełpińska	„	17 „
Kilińskiego	od 1 — 5	3 „
„	parzyste	4 „
Kitowicza Andrzeja	cała	32 „
Kiwerska	„	17 „
Klaudyny	„	17 „
Kleczewska	„	17 „
Klonowa	„	27 „
Kłębowska	„	17 „
Kłodawska	„	17 „
Kłopot	„	17 „
Kmieca	„	33 „
Kniażnina	„	17 „
Koalicyjna	„	33 „
Kobielska	„	33 „
Kochowskiego W.	„	17 „
Kokosza	„	1 „
Kolejowa	„	20 „
Kolonja	„	32 „
Kolonja im. Kościuszki	„	17 „
Kolonja Staszycy	„	29 „
Kolska	„	18 „
Kołobrzaska	„	17 „
Kołowa	„	33 „
Komitetowa	„	24 „
Komorska	„	33 „
Konarskiego	„	18 „
Konduktorska	„	32 „
Konińska	„	17 „
Konopacka	„	33 „
Konwiktorska	„	4 „
Kopcową	„	32 „
Kopenhaska	„	33 „
Kopernika	„	7 „
Kopińska	„	26 „
Koprzywiańska	„	33 „
Korabska	„	17 „
Kordeckiego	„	33 „
Korsaka	„	33 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Korytnicka	cała	33 urząd
Korzeniowskiego	"	29 "
Kościerzyńska	"	17 "
Kościelna	"	4 "
Kościuszkowskie Wybrzeże	od Leszczyńskiej do końca	2 "
"	" Alei 3 Maja do Leszczyń.	7 "
Kossaka Juliusza	cała	17 "
Koszykarska	"	32 "
Koszykowa	od 1 — 39	27 "
"	" 2 — 34	27 "
"	" 36 — 68	28 "
"	" 43 — 77	28 "
"	" 79 do końca	29 "
"	" 70 do końca	29 "
Kowelska	cała	33 "
Kowieńska	cała	33 "
Kozia	"	8 "
Kozia Górka	"	33 "
Kozietulskiego	"	17 "
Koźła	"	3 "
Koźmiana	"	17 "
Krajewskiego Rafała	"	17 "
Krakowskie Przedmieście	od 1 — 9	1 "
"	" 2 — 40	1 "
"	" 11 — 73	8 "
"	" 79 — 109	2 "
"	" 42 — 72	2 "
Krakusa	cała	33 "
Kramy Nalewkowskie	"	14 "
Krasickiego	"	32 "
Kraśńskiego Zygmunta	"	17 "
Krasnostawska	"	33 "
Kraszewskiego	"	34 "
Kredytowa	"	1 "
Krechowiecka	"	17 "
Kręta	"	32 "
Krochmalna	od 1 — 49	21 "
"	" 2 — 46	21 "
"	" 51 — 65	22 "
"	" 48 — 62	22 "
"	" 64 — 94	34 "
"	" 67 — 89	34 "
Krolewiecka	cała	33 "
Królewska	od 1 — 35	1 "
"	" 6 — 20	10 "
"	" 37 — 51	25 "
Królikarnia	cała	32 "
Królikowskiego	"	17 "
Kromera	"	29 "
Krótką	"	33 "
Krotoszyńska	"	17 "
Krowia	"	33 "
Króżańska	"	32 "
Krucza	od 1 — 31	31 "
"	" 2 — 30	31 "
"	" 33 — 49	30 "
"	" 32 — 48	30 "
Kruświcka	cała	26 "
Krużańska	"	32 "
Kryniczna	"	33 "
Krypska	"	33 "
Krzyckiego	"	29 "

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Krzywe Koło	cała	4 urząd
Ksawerów	„	32 „
Książęca	od 1 — 21a	31 „
„	„ 2 — 6	30 „
Ks. Janusza	cała	26 „
Ks. Konrada	„	33 „
Ks. Ściegiennego	„	17 „
Ks. Siemca	„	2 „
Ks. Skorupki	„	31 „
Ks. Trojdana	„	26 „
Ks. Ziemowita	„	33 „
Kubickiego Jakuba	„	17 „
Kuflewska	„	33 „
Kujawska	„	32 „
Kuniecka	„	33 „
Kunowska	„	17 „
Kupiecka	„	16 „
Kurna	„	32 „
Kurpiewska	„	33 „
Kutnowska	„	33 „
Kwatery Głównej	„	33 „
Kwiatowa	„	32 „

L.

Lachowicka	cała	17 „
Langiewiczza	„	29 „
Laskowa	„	20 „
Lekarska	„	28 „
Lenartowicza	„	32 „
Leśna	„	17 „
Lesznawolska	„	17 „
Leszczyńska	od 1 — 13	7 „
„	„ 2 — 18	2 „
Leszno	„ 1 — 37	9 „
„	„ 2 — 28	11 „
„	„ 30 — 82	12 „
„	„ 39 — 97	22 „
„	„ 84 — 146	13 „
„	„ 99 — 141	34 „
Letnia	cała	33 „
Lewicka	„	32 „
Lewitu Karola	„	17 „
Libawska	„	17 „
Libelta	„	18 „
Libońska	„	33 „
Lidzka	„	33 „
Lignicka	„	17 „
Lipowa	„	2 „
Lipińska	„	17 „
Lipska	„	33 „
Lisa Kuli	„	17 „
Lisowska	„	17 „
Listopada 29	„	32 „
Listopada 11	„	33 „
Listopadowa	„	26 „
Litewska	„	27 „
Liwiecka	„	33 „
Liwska	„	33 „
Londyńska	„	33 „
Lotaryńska	„	33 „
Loterąńska	„	32 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Lotnictwa	cała	17 urząd
Lubartowska	„	33 „
Lubeckiego	od 1 do 5	12 „
„	„ 2 — 8	11 „
„	„ 9 do końca	18 „
„	„ 10 do końca	18 „
Lubeckiego kolonja	cała	29 „
Lubelska	„	33 „
Lubieszowska	„	33 „
Lubiniecka	„	33 „
Lublańska	„	33 „
Lubkowska	„	32 „
Lubomelska	„	17 „
Lubraniecka	„	17 „
Ludna	od 1 — 19	31 „
„	„ 2 — 16	30 „
Ludowa	cała	32 „
Ludwicka	„	33 „
Ludyńska	„	33 „
Lwowska	„	28 „

L.

Łączna	cała	32 „
Łączności	„	17 „
Ładysława	„	32 „
Łamana	„	33 „
Łazienkowska	„	27 „
Łochowska	„	33 „
Łomiańska	„	17 „
Łomnicka	„	32 „
Łomżyńska	„	33 „
Łotewska	„	33 „
Łowczyńska	„	17 „
Łowicka	„	32 „
Łubkowska	„	32 „
Łucka	„	19 „
Łukasińskiego	„	33 „
Łukiska	„	33 „
Łukowska	„	33 „
Łuszczewska	„	26 „
Łużycka	„	32 „
Łysogórska	„	33 „

M.

Mączna	nieparzyste	31 „
„	parzyste	27 „
Madrycka	cała	33 „
Magistracka	„	26 „
Magnuszewska	„	32 „
Majdańska	„	33 „
Majowa	„	33 „
Makowska	„	33 „
Malborska	„	33 „
Malczewskiego	„	32 „
Mała	„	33 „
Marcinkowska	„	33 „
Marjampolska	„	33 „
Marjańska	„	24 „
Marjensztadt	„	2 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Marji Kazimiery	„	17 urząd
Markiewicza Wiadukt	„	1 „
Markoniego Henryka	„	17 „
Markowska	„	33 „
Marszałka Focha	„	8 „
Marszałkowska	od 1 — 81b	28 „
„	„ 2 — 52	27 „
„	„ 54 — 80	31 „
„	„ 82 — 98	30 „
„	„ 83 — 101	29 „
„	„ 103 — 121	23 „
„	„ 100 — 114	5 „
„	„ 116 — 134	6 „
„	„ 123 — 133	24 „
„	„ 135 — 153	25 „
„	„ 136 — 154	1 „
Marymoncka	cała	17 „
Marynarki	„	17 „
Matejki	„	31 „
Matuszewska	„	33 „
Mazowiecka	„	1 „
Mazurska	„	33 „
Męcińska	„	33 „
Merliniego Dominika	„	17 „
Melszczyńska	„	32 „
Mianowskiego	„	29 „
Mickiewicza A.	„	17 „
Miedzeszyńska	„	33 „
Miedziana	„	20 „
Międzynarodowa	„	33 „
Mierosławskiego	„	17 „
Miła	od 1 — 29	16 „
„	„ 2 — 30	16 „
„	„ 31 — 69	18 „
„	„ 32 — 68	18 „
Mińska	cała	33 „
Miodowa	od 1 — 29	8 „
„	„ 2 — 12	2 „
„	„ 14 — 24	3 „
Mirowska	cała	21 „
Mładzka	„	33 „
Mławska	„	3 „
Młocińska	„	18 „
Młodej Polski	„	17 „
Młodzieszyńska	„	17 „
Młynarska	od 1 — 21	34 „
„	„ 2 — 22	34 „
„	„ 23 — 53	13 „
„	„ 24 — 68	13 „
Mniszewska	cała	33 „
Moczydło	„	26 „
Modlińska	„	33 „
Modrzejewskiej	„	17 „
Mochackiego	„	29 „
Mokotowska	od 1 — 17	28 „
„	„ 2 — 10	28 „
„	„ 12 — 36	27 „
„	„ 19 — 45	27 „
„	„ 47 — 73	31 „
„	„ 38 — 64	31 „
Mokotów	cała	32 „
Mokra	„	33 „
Mołdawska	„	26 „

N a z w a u l i c y	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Moniuszki	cała	6 urząd
Morawska	„	17 „
Mostowa	„	4 „
Morskie Oko	„	32 „
Mszczonowska	„	26 „
Mularska	„	2 „
Muranowska	od 1 — 21	17 „
„	„ 2 — 16	17 „
„	„ 18 — 44	16 „
„	„ 23 — 49	16 „
Mycielskiego	cała	33 „
Mylna	„	11 „
Myśliwiecka	„	27 „
Myszkowska	„	33 „
Myszyniecka	„	33 „
N.		
Na Bateriajce	cała	26 „
Nabielaka	„	32 „
Naczelnikowska	„	33 „
Nadrzeczna	„	32 „
Nadwiślańska	„	33 „
Nafciana	„	33 „
Nakielska	„	26 „
Nalewki	od 1 — 3	8 „
„	„ 2 — 8	8 „
„	„ 5 — 31	14 „
„	„ 10 — 24	15 „
„	„ 26 — 42	17 „
„	„ 33 — 49	16 „
Namiestnikowska	cała	33 „
Narbuta	„	32 „
Naruszewicza	„	32 „
Narwiańska	„	33 „
Nasielska	„	33 „
Natolińska	„	33 „
Natolińska	„	27 „
Niecała	„	10 „
Niedotrzymska	„	33 „
Niegolewskiego	„	18 „
Niekłańska	„	33 „
Niemcewicz	od 1 — 11	29 „
„	„ 2 — 10	29 „
„	„ 13 do końca	26 „
„	„ 12 do końca	26 „
Nieporęcka	cała	33 „
Niska	od 1 — 29	16 „
„	„ 2 — 24	16 „
„	„ 28 — 78	18 „
„	„ 31 — 71	18 „
Nieświeska	cała	33 „
Nobla Alfreda	„	33 „
Noskowskiego	„	17 „
Nowa	„	33 „
Nowe-Miasto	„	4 „
Nowiniarska	od 1 — 3	3 „
„	„ 2 — 20	3 „
„	„ 5 — 15	15 „
Nowiniarska	cała	33 „
Nowińska	„	33 „
Nowo-Bracka	„	32 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Nowogrodzka	od 1 — 33	30 urząd
„	„ 2 — 30	30 „
„	„ 35 — 75	29 „
„	„ 32 — 84	29 „
Nowolipie	„ 1 — 17	11 „
„	„ 2 — 22a	11 „
„	„ 24 — 62	12 „
„	„ 19 — 71	12 „
„	„ 64 — 80	13 „
Nowolipki	„ 1 — 17a	11 „
„	od 8 — 20	11 „
„	„ 22 — 56	12 „
„	„ 19 — 51a	12 „
„	„ 58 — 98	13 „
„	„ 53 — 85	13 „
„	„ 2 — 6	14 „
Nowomiejska	cała	4 „
Nowosielska	„	32 „
Nowowiejska	od 1 — 5	27 „
„	od 2 — 24	27 „
„	„ 7 — 39	28 „
„	„ 26 — 40	28 „
„	„ 41 — do końca	28 „
„	„ 42 do końca	29 „
Nowy-Świat	„ 1 — 13	30 „
„	„ 2 — 14	30 „
„	„ 15 — 29	5 „
„	„ 16 — 72	7 „
„	„ 31 — 63	6 „
„	„ 65 — 69	1 „
Nowy Zjazd	cały	2 „
O.		
Obertyńska	cała	17 „
Objazdowa	„	33 „
Obozowa	od 1 — 21	13 „
„	„ 2 — 20	13 „
„	„ 22 — do końca	26 „
„	„ 23 — do końca	26 „
Obożna	parzyste	1 „
„	od 1 — 11	7 „
Obrońców	cała	33 „
Obwodowa	„	33 „
Obywatelska	„	32 „
Oczki	„	29 „
Odolańska	„	32 „
Odrowąza	„	33 „
Odyńca Antoniego	„	32 „
Ogińskiego	„	33 „
Ogólna	„	17 „
Ogrodowa	od 1 — 57	22 „
„	„ 2 — 54	22 „
„	„ 56 — 62	34 „
„	„ 59 — 71	34 „
Ogrod Saski	cały	10 „
Okęcka	„	32 „
Oknicka	„	33 „
Okopowa	od 1 — 11	34 „
„	„ 2 — 8	34 „
„	„ 10 — 48	13 „
„	„ 13 — 43	13 „
„	„ 45 — 63	18 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Okopowa	od 50 — 78	18 urząd
Okólnik	cały	7 „
Okrag	„	31 „
Okreżna	„	32 „
Okrywska	„	17 „
Okrzei	„	33 „
Oksińska	„	32 „
Okuniewska	„	32 „
Olesińska	cała	32 „
Olgierda	„	33 „
Olkuska	„	32 „
Olszowa	„	33 „
Olszynka	„	33 „
Olszyńska	„	33 „
Ołycka	„	33 „
Omulewska	„	33 „
Opaczewska	„	26 „
Opalińska	„	17 „
Opawska	„	26 „
Opoczyńska	„	32 „
Orańska	„	33 „
Ordona	„	26 „
Ordynacka	„	7 „
Ordzińska	„	17 „
Orla	„	9 „
Orłowska	„	33 „
Orszańska	„	17 „
Orzeszkowej	„	26 „
Osiecka	„	33 „
Osowska	„	33 „
Oszmiańska	„	33 „
Osmolińska	„	17 „
Ossolińskich	„	8 „
Ostaszewska	„	17 „
Ostrobramska	„	33 „
Ostrołęcka	„	33 „
Ostroroga	od 1 — 33	13 „
„	„ 2 — 18	13 „
„	„ 20 do końca	26 „
„	„ 35 do końca	26 „
Ostrowska	cała	18 „
Oświecimska	„	26 „
Otoczyńska	„	17 „
Otwocka	„	33 „
Owsiana	„	33 „
Owsińska	„	32 „
Ozorkowska	„	33 „
Ożarowska	od 1 — 17	13 „
„	„ 19 do końca	26 „
„	parzyste	26 „
P.		
Pabjanicka	cała	33 „
Paca	„	33 „
Palestyńska	„	33 „
Pałacowa	„	32 „
Panińska	„	33 „
Pankiewiczza	„	29 „
Pańska	od 1 — 53	24 „
„	„ 2 — 54	24 „
„	„ 55 — 111	20 „
„	„ 56 — 116	19 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Parkowa	cała	27 urząd
Parlińska	„	17 „
Paryska	„	33 „
Parysowska	„	18 „
Pawia	od 1 — 19	11 „
„	„ 2 — 34	11 „
„	„ 36 — 54	12 „
„	„ 21 — 37a	12 „
„	„ 56 — 102	13 „
„	„ 39 — 85	13 „
Pęcherska	cała	32 „
Pęcicka	„	17 „
Pelpińska	„	17 „
Perkuna	„	33 „
Peszteńska	„	33 „
Piaskowa	„	18 „
Piastowa	„	33 „
Piaszczyńska	„	32 „
Piechoty	„	17 „
Piekarska	od 1 — 17	2 „
„	„ 2 — 22	4 „
Piękna	„ 1 — 25	27 „
„	„ 2 — 36	31 „
„	„ 38 — 68a	28 „
„	„ 27 — 49	28 „
Pieńkowska	cała	17 „
Pieszka	„	4 „
Piętki	„	33 „
Pilawska	„	33 „
Pilicka	„	32 „
Pińczowska	„	33 „
Pińska	„	33 „
Pionierska	„	17 „
Piotra Skargi	„	33 „
Piotrkowska	„	26 „
Piotrowicka	„	33 „
Piwna	od 1 — 27	2 „
„	„ 2 — 30	2 „
„	„ 29 — 51	4 „
„	„ 32 — 50	4 „
Plac Bankowy	parzyste	9 „
„	nieparzyste	10 „
Plac Bernardyński		32 „
„ Broni		16 „
„ Cecory		17 „
„ Chrobrego		17 „
„ Dąbrowskiego		1 „
„ Grunwaldzki		17 „
„ Grzybowski	od 1 — 7	24 „
„ „	„ 2 — 16	25 „
„ Gwardji		17 „
„ Henkla		17 „
„ Inwalidów		17 „
„ Kazimierza Wielkiego		20 „
„ Kercelego		34 „
„ Krasińskich	od 2 — 10	3 „
„ „	„ 1 — 5	8 „
„ „	„ 12	8 „
„ Lelewela		17 „
„ Małachowskiego		1 „
„ Marszałka Piłsudskiego	od 1 — 9	10 „
„ „	„ 2 — 6	8 „
„ Mirowski		21 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Plac Napoleona		6 urząd
„ Narodowy		17 „
„ Nędzy		13 „
„ Opolski		13 „
„ Słoneczny		17 „
„ Teatralny		8 „
„ Trzech Krzyży	od 1 — 9	31 „
„ „ „	„ 2 — 14	31 „
„ „ „	„ 11 — 13	30 „
„ „ „	„ 16 — 18	30 „
„ Unji Lubelskiej	parzyste	27 „
„ „ „	nieparzyste	28 „
„ Wilsona		17 „
„ Zbawiciela	parzyste	27 „
„ „ „	nieparzyste	28 „
„ Żelaznej Bramy		10 „
Plantowa	cała	33 „
Płochocińska	„	33 „
Płocka	od 2 — 30	34 „
„	nieparzyste	26 „
„	od 32 — 70	13 „
Płońska	cała	17 „
Płowce	„	33 „
Pługa	„	29 „
Pobożańska	„	33 „
Poczobutta	„	17 „
Podchorążych	„	32 „
Podczaszyńskiego Bol.	„	17 „
Podleśna	„	17 „
Podolska	„	33 „
Podskarbińska	„	33 „
Podwale	od 1 — 9	2 „
„	„ 2 — 18	2 „
„	„ 11 — 21	3 „
„	„ 23 — 29	4 „
„	„ 20 — 50	4 „
Pogodna	cała	32 „
Pogonowskiego	„	17 „
Pokorna	od 1 — 7	16 „
„	parzyste	17 „
Pokorska	cała	32 „
Pokucka	„	33 „
Pola Wincentego	„	32 „
Polkowska	„	32 „
Polna	„	28 „
Polna Droga	„	26 „
Polska	„	32 „
Połąska	„	17 „
Południowa	„	33 „
Pomiechowska	„	17 „
Pomnikowa	„	26 „
Pomorska	„	33 „
Poniewieska	„	33 „
Poprzeczna	„	33 „
Poselska	„	33 „
Potocka	„	17 „
Powązkowska	od 5 — 47	17 „
„	„ 32 — 90	17 „
„	„ 2 — 30	18 „
Powsińska	cała	32 „
Poznańska	od 1 — 17	28 „
„	„ 2 — 18	28 „
„	„ 19 — 39	29 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Poznańska	od 20— 38	29 urząd
Prądyńskiego	„ 1 — 3	20 „
„	„ 2 — 8	20 „
„	„ 5 do końca	26 „
„	„ 10 do końca	26 „
Prąłatowska	cała	33 „
Praska	„	33 „
Pratulińska	„	33 „
Prochowa	„	33 „
Profesorska	„	27 „
Prokowska	„	17 „
Promenada	„	32 „
Promyka	„	17 „
Prosta	„	19 „
Próżna	„	25 „
Pruszkowska	„	26 „
Prywatna	„	17 „
Przasnyska	„	17 „
Przebieg	„	17 „
Przechodnia	nieparzyste	9 „
„	parzyste	10 „
Przejazd	od 1 — 15	11 „
„	„ 2 — 4	9 „
„	„ 6 — 12	8 „
Przejazd Kolejowy	cała	33 „
Przelotna	cała	33 „
Przemyska	„	26 „
Przemysłowa	„	27 „
Przeskok	od 1 — 3	5 „
„	„ 2 — 4	6 „
Przybyszewskiego Stan.	cała	17 „
Przyce	„	26 „
Przymierza	„	33 „
Przyokopowa	od 1 — 39	20 „
„	„ 2 — 50	20 „
„	„ 52 — 58	34 „
„	„ 41 — 55	34 „
Przyrynek	cała	4 „
Przysiecka	„	17 „
Przytocka	„	33 „
Pszenna	„	33 „
Ptasia	parzyste	9 „
„	od 1 — 3	10 „
Pucka	cała	17 „
Puławska	„	32 „
Pułuska	„	33 „
Pusta	„	2 „
Pustelnicka	„	33 „
Pustota	„	26 „
Pyrska	„	32 „

R.

Raławicka	cała	32 „
Radna	od 1 — 19	2 „
„	„ 2 — 16	2 „
Rałoszkowska	cała	17 „
Raduńska	„	17 „
Radzymińska	„	33 „
Radzymińska szosa	„	33 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Rajszewska	cała	17 urząd
Rakowiecka	„	32 „
Rakowska	„	33 „
Rapackiego	„	29 „
Rapperswilska	„	33 „
Rarańczy	„	17 „
Raszyńska	„	29 „
Ratuszowa	„	33 „
Rawicka	„	17 „
Rawska	„	26 „
Rębkowska	„	33 „
Redutowa	„	26 „
Reja	„	29 „
Rejtana	„	32 „
Rembertowska	„	33 „
Remiszewska	„	33 „
Reymonta Władysława	„	17 „
Rochulewska	„	17 „
Rohatyńska	„	17 „
Rogowska	„	33 „
Rokicińska	„	17 „
Rokitny	„	17 „
Rosieńska	„	33 „
Równa	„	33 „
Rozbrat	od 2 — 24	27 „
„	„ 1 — 7	31 „
„	„ 26 — 50	31 „
Roztocka	cała	33 „
Różana	„	32 „
Różopolska	„	33 „
Rudzka	„	17 „
Rybaki	„	4 „
Rybińska	„	33 „
Rybińskiego	„	17 „
Rybna	„	33 „
Rycerska	od 1 — 3	2 „
„	„ 5 — 9	4 „
„	„ 2 — 10	4 „
Rymarska	cała	9 „
Rymkiewicza	„	17 „
Rynkowa	od 1 — 11	21 „
Rysia	cała	1 „
Ryska	„	17 „
Rytelska	„	17 „
Ryżewska	„	32 „
Rzeczna	„	33 „
Rzeczycka	„	17 „
Rzeszowska	„	33 „
Rzewuskiego	„	32 „
Rzymska	„	33 „
S.		
Samborska	cała	4 „
Sandomierska	„	32 „
Sanocka	parzyste	32 „
„	nieparzyste	26 „
Saperska	cała	17 „
Sapieżyńska	od 1 — 23	3 „
„	„ 2 — 12	4 „
Sarbiewskiego	cała	17 „
Saska	„	33 „
Saska Kępa	„	33 „

N a z w a u l i c y	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Sędziszowska	cała	17 urząd
Sękocińska	„	26 „
Sejneńska	„	17 „
Senatorska	od 1 — 11	2 „
„	„ 2 — 4	2 „
„	„ 13 — 25	8 „
„	„ 6 — 20	8 „
„	„ 22 — 42	9 „
„	„ 27 — 37	10 „
Serocka	cała	33 „
Sewerynów	„	7 „
Sewerynowek	„	7 „
Siarczana	„	33 „
Siedlecka	„	33 „
Siedzibna	„	33 „
Siekierkowska	„	32 „
Sielecka	„	32 „
Siemiradzkiego	„	17 „
Sienkiewicza	od 1 — 11	6 „
„	„ 2 — 14	6 „
Sienna	„ 1 — 71	23 „
„	„ 2 — 68	24 „
„	„ 70 — 94	20 „
„	„ 73 — 97	20 „
Siennickiego	cała	33 „
Sieradzka	„	26 „
Sierakowska	„	17 „
Sierpecka	„	17 „
Siewierska	„	26 „
Sitkowska	„	33 „
Skalbmierska	„	17 „
Skargi Piotra	„	33 „
Skaryszewska	„	33 „
Skawińska	„	17 „
Skazańców	„	17 „
Skierniewicka	„	34 „
Skolimowska	„	32 „
Skórzana	od 2 — 12	10 „
Skotnicka	cała	17 „
Skrzelewska	„	17 „
Sławińska	„	20 „
Słodowiecka	„	18 „
Słomczyńska	„	32 „
Słoneczna	„	32 „
Słowackiego	„	7 „
Służewska	„	27 „
Smocza	od 1 — 33	13 „
„	„ 2 — 32	12 „
„	„ 35 — 57	18 „
„	„ 34 — 62	18 „
Smoleńska	cała	33 „
Smolna	od 1 — 3	30 „
„	„ 2 — 4	30 „
„	„ 6 — 42	7 „
„	„ 5 — 29	7 „
Smoszewska	cała	17 „
Sobieskiego	„	32 „
Sobocka	„	17 „
Sochaczewska	„	18 „
Sokola	„	33 „
Sokołowska	„	26 „
Solariego	„	29 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Solec	„ 1 — 21	27 urząd
„	„ 2 — 16	31 „
„	„ 23 — 65	31 „
„	„ 18 — 34	30 „
„	„ 67 — 79	30 „
„	„ 36 — 70	7 „
„	„ 81 — 115	7 „
Solecka	cała	17 „
Solipsowska	„	26 „
Solna	od 1 — 21	22 „
„	„ 2 — 20	9 „
Sołtyka	cała	13 „
Sortowa	„	33 „
Sosnowa	„	23 „
Sowia	od 1 — 9	2 „
„	„ 2 — 8	2 „
Sowińskiego	cała	26 „
Spacerowa	„	32 „
Spiska	„	26 „
Spokojna	„	18 „
Spółeczna	„	33 „
Sprzeczna	„	33 „
Srebrna	„	20 „
Srocza	„	33 „
Stanisława Augusta	„	33 „
Stanisławowska	„	33 „
Stara	„	4 „
Stare Miasto	od 1 — 13	2 „
„	„ 15 — 31	4 „
„	„ 2 — 42	4 „
Starościńska	cała	32 „
Starynkiewicza	„	29 „
Staszycy	„	34 „
Stawki	od 1 — 25	16 „
„	„ 2 — 12	16 „
„	„ 14 — 46	18 „
„	„ 27 — 79	18 „
Steinkellera	nieparzyste	2 „
„	parzyste	4 „
Stępińska	cała	32 „
Sterdyńskiego	„	33 „
Stężycka	„	33 „
Stochodzka	„	33 „
Stocka	„	33 „
Stoczkowska	„	33 „
Stojanowska	„	33 „
Stolarska	„	33 „
Stołeczna	„	17 „
Strykowska	„	33 „
Strzelecka	„	33 „
Strzemieszycka	„	17 „
Styczniowa	„	26 „
Styki	„	33 „
Styrska	„	33 „
Sucha	„	29 „
Sukcesorska	„	32 „
Sulejkowska	„	33 „
Sułkowicka	„	32 „
Sułkowskiego Gen	„	17 „
Sumińska	„	17 „
Suwalska	„	17 „
Suzina	„	17 „
Swarzewska	„	17 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Sybili	cała	17 urząd
Syreny	"	26 "
Syromakli	"	33 "
Szaflarska	"	17 "
Szamocka	"	17 "
Szara	"	31 "
Szaserów	"	33 "
Szawelska	"	33 "
Szczawnicka	"	33 "
Szczepanowskiego	"	17 "
Szczęśliwa	"	18 "
Szczęśliwicka	"	26 "
Szczygła	"	7 "
Szczypiorny	"	17 "
Szembeka Piotra	"	33 "
Szepietowska	"	17 "
Szeroka	"	33 "
Szkolna	"	1 "
Szklana	"	33 "
Szlachecka	"	17 "
Szlenkiera	"	13 "
Szopena	"	27 "
Szopy Niemieckie	"	32 "
Szopy Polskie	"	32 "
Szosa Krakowska	"	26 "
Szpilewskiego	"	32 "
Szpitalna	od 1 — 5	5 "
"	" 7 — 9	6 "
"	" 2 — 14	6 "
Szregera Efroima	cała	17 "
Sztabowa	"	33 "
Szustra	"	32 "
Szwedzka	"	33 "
Szydłowiecka	"	33 "
Szymanowska od toru kol.	"	17 "
" do toru kol.	"	4 "
§.		
Śląska	cała	32 "
Ślepa	"	2 "
Śliska	"	24 "
Śmiała	"	17 "
Śniadeckich	"	28 "
Śnieżna	"	33 "
Środkowa	"	33 "
Świdrzańska	"	33 "
Święciańska	"	33 "
Świerkowa	"	32 "
Św. Antoniego	"	26 "
" Bonifacego	"	32 "
" Stanisława	parzyste	13 "
" "	nieparzyste	26 "
" Wincentego	cała	33 "
Ś-to Jańska	"	2 "
Ś-to Jerska	od 1 — 13	3 "
Ś-to Jerska	od 4 — 20	3 "
" "	" 17 — 23	8 "
" "	" 22 — 42	15 "
Ś-to Krzyska	" 2 — 44	1 "

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Ś-to Krzyska	od 1 — 37	6 urząd
„ „	„ 46 — 54	25 „
Świeża	cała	33 „
T.		
Tamka	cała	7 „
Tarchomińska	„	33 „
Tarczyńska	„	29 „
Targowa	„	33 „
Tarnowiecka	„	33 „
Tatrzańska	„	32 „
Teresińska	„	32 „
Terespolska	„	33 „
Tetmajera Włodzimierza	„	17 „
Tłomackie	„	9 „
Toczyńskiego J.	„	17 „
Tomaszewska	„	33 „
Topiel	„	7 „
Topolowa	od 2 — 8	28 „
„	nieparzyste	29 „
Toruńska	cała	33 „
Towarowa	od 1 — 23	20 „
„	„ 2 — 22	20 „
„	„ 24 — 52	19 „
„	„ 25 — 33	34 „
„	„ 54 — 70	34 „
Towiańskiego	cała	17 „
Traktatowa	„	33 „
Traugutta	„	1 „
Trębacka	„	8 „
Trembeckiego	„	17 „
Trembowelska	„	33 „
Trentowskiego	„	17 „
Trocka	„	33 „
Trojanowska	„	33 „
Trzebińska	„	33 „
Tucholska	„	17 „
Tuczańska	„	17 „
Tunelowa	„	26 „
Turecka	„	32 „
Turmundzka	„	17 „
Tuszyńska	„	17 „
Twarda	od 1 — 35	24 „
„	„ 2 — 26	25 „
„	„ 28 — 34	19 „
„	„ 37 — 45	23 „
„	„ 36 — 68	20 „
„	„ 47 — 69	20 „
Twardowskiego	cała	17 „
Tykocińska	„	33 „
Tylżycka	„	17 „
Tyniecka	„	32 „
Tyszkiewiczza	„	13 „
U.		
Ulbarowska	cała	17 urząd
Uniwersytecka	„	29 „
Ursynowska	„	32 „
Urzędnicza	„	17 „
Ustronie	„	17 „
Uzdowska	„	17 „

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
W.		
Wąchocka	cała	33 urząd
Wachowska	"	26 "
Wagi Teodora	"	32 "
Walecznych	"	33 "
Walicka	"	32 "
Waliców	od 1 — 11	19 "
"	" 2 — 16	19 "
"	" 13 — 27	21 "
"	" 22 — 34	21 "
Wałowa	cała	15 "
Wandy	"	33 "
Warecka	"	6 "
Warمیńska	"	33 "
Warszawickiego	"	29 "
Warszawska	"	17 "
Waszkowskiego	"	32 "
Wawelska	od 4 — 6	28 "
"	" 8 do końca	29 "
"	nieparzyste	29 "
Wawerska	cała	33 "
Wawrzyszewska	od 1 — 9	13 "
"	" 11 do końca	26 "
"	" 2 do końca	26 "
Węgierska	cała	26 "
Węgrowiecka	"	17 "
Węgrowa	"	33 "
Wejherowska	"	33 "
Wejnerta	"	32 "
Wersalska	"	33 "
Wesoła	"	20 "
Wężyka	"	32 "
Wiatraczna	"	33 "
Widok	"	5 "
Wiedeńska	"	17 "
Wiejska	"	31 "
Wielicka	"	32 "
Wielka	od 1 — 15	23 "
"	" 2 — 14	23 "
"	" 17 — 23	24 "
"	" 16 — 28	24 "
Wielopole	cała	10 "
Wieluńska	"	26 "
Wierzbno	"	32 "
Wierzbowa	od 2 — 8	8 "
"	nieparzyste	10 "
Więzienna	cała	12 "
Wiktorska	"	32 "
Wilanowska	cała	31 "
Wilcza	od 1 — 33	31 "
"	" 2 — 34	31 "
"	" 35 — 71	28 "
"	" 36 — 68	28 "
"	" 70 — 72	29 "
"	" 73 — 79	29 "
Willowa	cała	32 "
Winnicka	"	26 "
Wiślicka	"	26 "
Wiśniowa	"	32 "
Wita Stwosza	"	17 "

Nazwa ulicy	Nr.Nr. domów	Urząd Skarbowy
Witebska	cała	33 urząd
Włochowska	„	26 „
Włodarzewska	„	32 „
Włościańska	„	17 „
Włoska	„	32 „
Wójtówka kolonja	„	17 „
Wójtowska	„	4 „
Wolbromska	„	17 „
Wolność	„	13 „
Wolska	od 1 — 57	34 „
„	„ 2 — 56	34 „
„	od 59 do końca	26 „
„	od 58 do końca	26 „
Wołomińska	cała	33 „
Wołowa	„	33 „
Wołowska	„	32 „
Wołyńska	„	18 „
Woronicza	„	32 „
Wronia	od 1 — 11	20 „
„	„ 2 — 20	20 „
„	„ 13 — 39	19 „
„	„ 22 — 42	19 „
„	„ 44 — 74	22 „
„	„ 41 — 61	34 „
„	„ 63 — 73	13 „
„	„ 76 — 84	13 „
Wrońskiego	cała	27 „
Wrzesińska	„	33 „
Wschodnia	„	32 „
Wschowska	„	26 „
Wspólna	od 1 — 41	31 „
„	„ 2 — 44	30 „
„	„ 43 — 89	29 „
„	„ 46 do końca	29 „
Wszeborska	cała	33 „
Wybrańska	„	33 „
Wybrzeże Gdańskie	„	4 „
Wyględów	„	32 „
Wysockiego Piotra	„	33 „
Wyspiańskiego	„	17 „
Wyszogrodzka	„	33 „
Z.		
Ząbkowska	cała	33 urząd
Zabłocińska	„	17 „
Zabraniecka	„	33 „
Zacharjasza	„	33 „
Zachodnia	„	33 „
Zadolska	„	33 „
Zagajska	„	33 „
Zagłoby	„	26 „
Zagórna	„	31 „
Zagraniczna	„	33 „
Zagrzebska	„	33 „
Zajączka Gen.	„	17 „
Zajączkowska	„	32 „
Zajęcza	„	7 „
Zakątna	„	4 „
Zakopiańska	„	33 „
Zakręt	„	32 „
Zakroczymska	„	4 „

Nazwa ulicy	Nr. Nr. domów	Urząd Skarbowy
Zakrzewska	cała	32 urząd
Zaliwskiego	"	33 "
Załęże	"	33 "
Zamieniecka	"	33 "
Zamojskiego	"	33 "
Zana Tomasza	"	33 "
Zaokopowa	"	33 "
Zapiecek	od 1 — 3	2 "
"	parzyste	4 "
Zastawska	cała	33 "
Zawadzka	"	32 "
Zawichostcka	"	33 "
Zawierciańska	"	33 "
Zawiszy	od 1 — 9	13 "
"	" 2 — 14	13 "
"	" 11 do końca	26 "
"	" 16 do końca	26 "
Zawrotna	cała	32 "
Zbarska	nieparzyste	26 "
"	parzyste	32 "
Zelwiańska	cała	17 "
Zgierska	"	33 "
Zgoda	od 1 — 7	5 "
"	" 2 — 6	5 "
"	" 9 — 15	6 "
"	" 8 — 12	6 "
Zielna	" 1 — 15	23 "
"	" 2 — 16	23 "
"	" 17 — 27	24 "
"	" 18 — 26	24 "
"	" 28 — 52	25 "
"	" 29 — 51	25 "
Zielona	cała	32 "
Zimna	parzyste	9 "
"	nieparzyste	21 "
Zimorowicza	cała	29 "
Złoczowska	"	33 "
Złota	od 1 — 7/9	5 "
"	" 2 — 8	6 "
"	" 13 — 83	23 "
"	od 12 — 78	23 "
Złotkowska	cała	17 "
Znicza	"	33 "
Zwierzyniecka	"	32 "
Zwrotnicza	"	20 "
Zwycięzców	"	33 "
Zygmuntowska	"	33 "

Z.

Żabia	cała	10 "
Żelazna	od 1 — 19	29 "
"	" 2 — 18	29 "
"	" 20 — 26	23 "
"	" 21 — 45	20 "
"	" 28 — 40	20 "
"	" 47 — 61	19 "
"	" 42 — 56	19 "
"	" 58 — 70	21 "
"	" 63 — 93	22 "
"	" 72 — 86	22 "
"	" 88 — 90	12 "

N a z w a u l i c y	Nr. Nr. domów	Urząd Skarbowy
Żelazna	od 95 — 97	13 urząd
Żelazowska	cała	17 „
Żerańska	„	33 „
Żernicka	„	17 „
Żeromskiego	„	17 „
Żmudzka	„	33 „
Żoliborska	„	17 „
Żółkiewskiego	„	33 „
Żółkowskich	„	17 „
Żórawia	od 1 — 37	30 „
„	„ 2 — 34	30 „
„	„ 36 — 44	29 „
„	„ 39 — 49	29 „
„	cała	17 „
Żukowska	„	17 „
Żulińskiego Romana	„	17 „
Żurowiecka	„	17 „
Żwirowa	„	26 „
Żychlińska	„	33 „
Żymirskiego	„	33 „
Żytia	„	13 „
Żytomierska	„	33 „
	z.	
Źródłana	cała	2 „